Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, GARRISON, N. Y.

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. κ. κ. Ἰάκωβος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ὁ νέος Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Βασίλειος Βιτσαξῆς (παρὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον), ἡ Ἐφορία, ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἐμμανουὴλ Χατζημμανουὴλ (μεταξὺ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπου), τὸ λοιπὸν Διδακτικὸν Προσωπικὸν καὶ αἱ ἐφετειναὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας.

His Eminence Archbishop Iakovos with the Rt. Reverend Germanos, Director of St. Basil's Academy, and the Honorable Basilios Vitsaxis, Consul General of Greece in New York (to the left of His Eminence), surrounded by the Members of the Faculty, Members of the Board of Trustees, the Graduating Class, and guests.

ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΖ΄. — YEAR XXVII ΙΟΥΛΙΟΣ—JULY, 1961 ΑΡΙΘ. 496 — NO. 496

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΕΞΟΧ. κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ἅμα τῇ ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανόδῳ αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας, ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα ἐγκάρδιον ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατε, Σᾶς γράφω διὰ νὰ σᾶς ἐκφράσω καὶ πάλιν τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ὑποδοχήν, τῆς ὁποίας ἐγὼ καὶ οἱ συνεργάται μου ἐτύχομεν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους τῆς ἐκεῖ Ὁμογενείας, τὴν ὁποίαν μὲ τόσην σύνεσιν ἀλλὰ καὶ τόσον πατριωτικὸν πνεῦμα καθοδηγεῖτε. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, Σεβασμιώτατε, ὅτι ἡ πρόσφατος ἐκεῖ ἐπίσκεψίς μου ὑπῆρξε δι' ἐμὲ πηγὴ ἰδιαιτέρας χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. . . . Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν Ἑλληνοαμερικανῶν νέων εἰς Ἑλλάδα, ἐξαίρω τὴν ἀξιέπαινον ταύτην ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς σημασίας προσπάθειαν . . .

Μὲ ἀγάπην καὶ σεβασμόν,
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ»

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΥΙΟΘΕΣΙΩΝ

Τὰ Ἑλληνορθόδοξα ζεύγη, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ υἱοθετήσουν ὀρφανὸν ἐξ Ἑλλάδος, πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν, διὰ νὰ λάβουν πλήρεις ὁδηγίας περὶ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων, διατυπώσεων καὶ πιστοποιητικῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς υἱοθετήσεως.

THE GREEK ARCHDIOCESE ENDOWMENT FOUNDATION

The Greek Archdiocese Endowment Foundation, which was authorized by the Fifteenth Clergy-Laity Congress, was founded for the specific purpose to raise and receive funds and contributions, from any and all sources whatsoever and to use only the income therefrom, for the religious, educational and eleemosynary objectives of the Greek Archdiocese of North and South America.

The Foundation needs continuing support, and all communicants and friends of the Greek Orthodox Church of North and South America are asked to contribute to it. Our benefactors have so far contributed the following donations: (Additional Contributors)

St. Demetrios, Saginaw, Michigan	$ 300.00
St. Demetrios Community, Newton, Mass.	250.00
St. Nicholas Community, Clinton, Mass.	250.00
George Loutsios, Canonsburg, Pa.	250.00
Peter Perakos, New Britain, Connn.	250.00
St. George Community, New Castle, Pa.	150.00
Holy Apostles Community, Broadview, Ill.	125.00
George H. Athanas, San Angelo, Texas	100.00
M. G. Anagnos, Newton Center, Mass.	100.00
Holy Trinity Community, Harrisburg, Pa.	100.00
Mrs. George Anas, Danielson, Conn.	50.00

(Additional Contributors will appear in following issue)

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Three years	$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΒΙΒΛΙΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος:

—Ἰωάννου Παναγιωτίδη: «Ἡ Χριστιανικὴ Χαρά». Ἀθῆναι, 1961.

—Δημητρίου Σ. Μπαλάνου: «Οἱ Πατέρες καὶ Συγγραφεῖς τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας». Ἀθῆναι, 1961.

Ἐκδόσεις τῆς Φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Σειρὰ τῆς «Εὐτυχισμένης Οἰκογενείας»: Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Οἰκογένεια — Ἡ σημασία τοῦ Γάμου — Γιὰ ἕνα εὐτυχισμένο Γάμο — Ἡ Μητέρα — Ἡ γυναῖκα στὴ βιοπάλη — Ἡ ψυχαγωγία στὸ σπίτι — Τὸ ἐπάγγελμα τῶν παιδιῶν μας.

—Δ. Σαλαμάγκα: «Οἱ Θεοβάδιστοι Τόποι». Γιάννινα, 1961.

—Αἰδ. Δημητρίου Ἡλιοπούλου: «Ἡ Μητρικὴ Γλῶσσα τοῦ Ἰησοῦ». Ἀθῆναι, 1961. Σελ. 112. Τιμὴ $1.00.

—Β. Χ. Ἰωαννίδου: «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην». Ἀθῆναι.

—Οἰκονόμ. Σπ. Μ. Σπυροπούλου: «Ρόδον τῆς Καλιφορνίας».

—Οἰκονόμ. Σπ. Μ. Σπυροπούλου: «Γαλάζιο Φῶς».

Η ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΡΟΔΟΥ

ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ — ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ — ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΣ

Τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπισήμως ἀνήγγειλε πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ὅτι ἡ Πανορθόδοξος Διάσκεψις Ρόδου θὰ συνέλθῃ ἀπὸ τῆς 24ης Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1961. Περίληψιν τοῦ Σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀνακοινωθέντος δημοσιεύομεν κατωτέρω:

1. *Σκοπὸς τῆς Διασκέψεως* εἶναι ὁ ὁριστικὸς καθορισμὸς τοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν Προσύνοδον ὑποβληθησομένου Καταλόγου θεμάτων.

2. *Χρόνος συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως* ὡρίσθη ἡ ἀπὸ 24ης Σεπτεμβρίου μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἑβδομάς, ὡς καταλληλοτέρα διὰ τὴν τακτικὴν καὶ καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ἀνετωτέραν φιλοξενίαν τῶν ἀντιπροσώπων.

3. *Αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν* εἶναι τετραμελεῖς, ἐκ τριῶν Ἀρχιερέων καὶ ἑνὸς Καθηγητοῦ Θεολογίας, αἱ δὲ τῶν *Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν* εἶναι διμελεῖς, ἐξ ἑνὸς Ἀρχιερέως καὶ ἑνὸς Καθηγητοῦ Θεολογίας. Τὰς Ἀντιπροσωπείας συνοδεύουν καὶ δύο Θεολόγοι σύμβουλοι ἐξ ἑκάστου Πατριαρχείου καὶ ἑκάστης Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Αἱ ἐλάσσονες Ἀνατολικαὶ Ἐκκλησίαι (Ἀρμενική, Κοπτική, κ. ἄ.) ἀντιπροσωπεύονται διὰ τριῶν ἐκπροσώπων, ἤτοι δύο Ἀρχιερέων ἢ ἄλλων Κληρικῶν, καὶ ἑνὸς λαϊκοῦ Θεολόγου.

4. *Πρόγραμμα καὶ Πορεία τῶν Ἐργασιῶν:*

α΄. Οἱ Ἀντιπρόσωποι, συγκεντρούμενοι ἐν Ἀθήναις, ἀναχωροῦν ἐκ Πειραιῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 21ης Σεπτεμβρίου. Τὸ ἀτμόπλοιον προσεγγίζει εἰς Τῆνον καὶ Πάτμον δι' ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν Προσκυνημάτων, φθάνει δὲ εἰς Ρόδον τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 23ης Σεπτεμβρίου.

β΄. Ἅμα τῇ ἀφίξει, τελεῖται εἰδικὴ Δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τελεταρχοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου κ. Σπυρίδωνος.

γ΄. Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 24ης Σεπτεμβρίου οἱ Ἀντιπρόσωποι προσέρχονται εἰς τὴν ἐναρκτήριον Θείαν Λειτουργίαν, τελουμένην ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἑκάστης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

δ΄. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, παρίστανται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως Ἱερὰν Ἀκολουθίαν, τελουμένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ε΄. Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας, 25ης Σεπτεμβρίου, ἄρχονται κυρίως αἱ ἐργασίαι τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως.

στ΄. Πρώτη Συνεδρία: Προσευχή, προσφώνησις τοῦ Προέδρου, ὁρισμὸς Γραμματείας, καταρτισμὸς Ἐπιτροπῶν πρὸς μελέτην, εἰσήγησιν καὶ γνωμοδότησιν, δύο Ἐπιτροπῶν ἐπαφῶν μετὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν προσκεκλημένων φίλων Ἐκκλησιῶν, καὶ Ἐπιτροπῆς συντάξεως τοῦ Πανορθοδόξου Μηνύματος τῆς Διασκέψεως.

ζ΄. Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας (25 καὶ 26 Σεπτεμβρίου) συγκροτοῦνται Γενικαὶ Συνελεύσεις μετὰ τὴν εἰσηγητικὴν ὁμιλίαν τοῦ Προέδρου, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Διασκέψεως, ἤτοι τοῦ Καταρτισμοῦ τοῦ Καταλόγου θεμάτων τῆς μελλούσης Προσυνόδου. Ὁμιλοῦν οἱ Πρόεδροι τῶν Ἀντιπροσωπειῶν, αἱ δὲ ὁμιλίαι των παραπέμπονται εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπάς.

η΄. Κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας (28 καὶ 29 Σεπτεμβρίου) ἡ Ὁλομέλεια τῆς Διασκέψεως ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ὑποβληθησομένων ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν πορισματικῶν Ἐκθέσεων καὶ τελικῶς καθορίζεται ἐν ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ Κατάλογος τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τὴν μέλλουσαν Πανορθόδοξον Προσύνοδον.

θ΄. Τὴν Κυριακήν, 1ην Ὀκτωβρίου, τελεῖται ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἀντιπροσωπειῶν, Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅστις καὶ προσφωνεῖ καταλλήλως τοὺς παρόντας, κατακλείων τὴν Διάσκεψιν. Ἐξαγγέλλεται ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἄμβωνος τὸ Μήνυμα τῆς Διασκέψεως, μεταδιδόμενον καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ρόδου.

ι΄. Ἡ ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας γίνεται τὴν Δευτέραν, 2 Ὀκτωβρίου, ἀεροπορικῶς. Ἐν Ἀθήναις οἱ Ἀντιπρόσωποι θὰ παρακολουθήσουν τὰς ἑορτὰς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ πολιούχου Ἀθηνῶν Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ θὰ συμμετάσχουν εἰς ἄλλας ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις.

ια΄. Ἐπίσημοι γλῶσσαι τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως ὡρίσθησαν ἡ Ἑλληνική, ἡ Ρωσσικὴ καὶ ἡ Ἀραβική. Ἐν χρήσει θὰ εἶναι καί: ἡ Γαλλική, ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Γερμανική.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς)

Εἰς τὴν ἑπομένην σελίδα δημοσιεύεται τὸ Σχέδιον Καταλόγου Θεμάτων τῆς Μελλούσης Προσυνόδου. Περισσοτέρας λεπτομερείας περὶ τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως Ρόδου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ τεῦχος Αὐγούστου τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΡΟΔΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΠΡΟΣΥΝΟΔΟΥ*

Ι. ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Α. Καθορισμὸς τῆς ἐννοίας τοῦ Δόγματος ὡς ἀναλλοιώτου δεδομένου ἐξ ἀπόψεως Ὀρθοδόξου, καὶ σύνταξις καὶ ἔκδοσις ἐνιαίας Ὀρθοδόξου Ὁμολογίας Πίστεως.

Β. Αἱ Πηγαὶ τῆς Ἀποκαλύψεως.

α) Ἁγία Γραφή.

1. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.
2. Κῦρος τῶν ἀναγινωσκομένων Βιβλίων τῆς Π. Διαθήκης ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.
3. Θεοπνευστία τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

β) Ἱερὰ Παράδοσις.

Γ. Συμβολικὰ Κείμενα ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

α) Αὐθεντικὰ Κείμενα Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.
β) Κείμενα σχετικὸν κῦρος ἔχοντα.
γ) Κείμενα ἐπικουρικὸν κῦρος ἔχοντα.

Δ. Ἡ Αὐθεντία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

α) Αὐθεντία Ἐκκλησιαστική.
β) Κοινὴ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας.
γ) Τὸ ἀλάνθαστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, συνερχομένη διὰ τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς εἰς Οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

ΙΙ. ΘΕΙΑ ΛΑΤΡΕΙΑ

Α. Ὀρθοδοξία καὶ Βίβλος.

α) Κριτικόν, μεταφραστικὸν καὶ ἐκδοτικὸν ἔργον περὶ τὸ Κείμενον τῆς Βίβλου καὶ Ὀρθόδοξος τοποθέτησις ταύτης ἀνὰ τὸν κόσμον.
β) Παράφρασις τοῦ Βιβλικοῦ Κειμένου, ἐκλαϊκευσις τῶν Βιβλικῶν νοημάτων καὶ διάδοσις αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.
γ) Τελετουργική, οἰκογενειακὴ καὶ κατ' ἰδίαν χρῆσις τῆς Γραφῆς.

Β. Ὁμοιομορφία Τυπικοῦ καὶ Λειτουργικῶν Κειμένων ἐν τῇ Λατρείᾳ καὶ ἐν τῇ τελέσει τῶν Μυστηρίων. Ἀναθεώρησις καὶ κριτικὴ ἔκδοσις αὐτῶν.

Γ. Συμμετοχὴ τοῦ Λαϊκοῦ στοιχείου ἐν τῇ Λατρευτικῇ καὶ Μυστηριακῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας.

Δ. Μελέτη τῶν μέσων πρὸς στήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς κατὰ παράδοσιν Βυζαντινῆς Τέχνης ἐν ταῖς διαφόροις ἐκφράσεσιν αὐτῆς, ἤτοι:

α) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική.
β) Εἰκονογραφία.
γ) Ἀρχιτεκτονική.
δ) Τέχνη τῶν Ἱερῶν Ἀμφίων καὶ Σκευῶν.

ΙΙΙ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΥΤΑΞΙΑ

Α. Κωδικοποίησις Ἱερῶν Κανόνων καὶ Κανονικῶν Διατάξεων, ἵνα τύχωσιν ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρίσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Β. Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Ποινικὴ Δικονομία.

α) Διοργάνωσις τῶν Πνευματικῶν Δικαστηρίων, κατὰ τρόπον, εἰ δυνατόν, ὁμοιόμορφον ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.
β) Καταρτισμὸς ταὐτοσήμου, εἰ δυνατόν, Ἐκκλησιαστικῆς Ποινικῆς Δικονομίας.
γ) Ἔκκλητον.

Γ. Τὰ κατὰ τὸν Ἐπισκοπικὸν Βαθμόν.

α) Μελέτη συμφωνοτέρου, κατὰ τὸ δυνατόν, πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τρόπου ἐκλογῆς:
1. Τῶν Πρώτων τῶν Ἐκκλησιῶν.
2. Τῶν Ἀρχιερέων.

β) Διοικητικαὶ καὶ ἄλλαι διακρίσεις ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ Βαθμῷ.
1. Πατριάρχαι.
2. Πρόεδροι Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.
3. Μητροπολῖται.
4. Ἀρχιεπίσκοποι.
5. Τιτουλάριοι Μητροπολῖται.
6. Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι.
7. Τιτουλάριοι καὶ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι.
8. Χωροεπίσκοποι.

Δ. Μοναχικὸς Βίος. Ἐξεύρεσις τῶν μέσων πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ Ὀρθοδόξου Μοναχικοῦ βίου εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ κάλλος καὶ τὴν λαμπρότητα διά τε τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς Μοναστικοὺς Κανόνας καὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς πάλαι δράσεως αὐτοῦ.

Ε. Ἀναπροσαρμογὴ τῶν περὶ τῆς Νηστείας Ἐκκλησιαστικῶν Διατάξεων, συμφώνως ταῖς ἀπαιτήσεσι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

ΣΤ. Μόρφωσις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

α) Μορφή, σκοπὸς καὶ περιεχόμενον τῆς μορφώσεως τοῦ Ὀρθοδόξου Κλήρου.
β) Ὑπαγωγὴ τῆς μορφώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὑπὸ τὴν ἄμεσον Ἐκκλησιαστικὴν ἐποπτείαν.
γ) Ἐκκλησιαστικὰ Φροντιστήρια Θεολογικῆς καὶ ἄλλης ἐνημερώσεως τοῦ Ὀρθοδόξου Κλήρου.
δ) Ἐπιμορφωτικὰ Ἱερατικὰ Συνέδρια.

Ζ. Κωλύματα γάμου. Μελέτη τῆς σημερινῆς πράξεως ἐν ταῖς κατὰ τόπους Ἐκκλησίαις ἐπ' αὐτῶν καὶ τῆς ἀκολουθουμένης περὶ τούτων Ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας, καὶ ἐξασφάλισις ὁμοιομόρφου εἰ δυνατὸν ὡς πρὸς τὰ ἄνωθι πράξεως ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Η. Γάμος τῶν Κληρικῶν.

α) Μετὰ τὴν χειροτονίαν.
β) Δεύτερος γάμος τῶν συνεπείᾳ θανάτου τῆς συμβίας αὐτῶν χηρευσάντων.

Θ. Ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Μελέτη τοῦ ζητήματος ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν περὶ Πασχαλίου ἀπόφασιν τῆς Α΄. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἐξεύρεσις τρόπου πρὸς ἀποκατάστασιν συμπράξεως μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

ΙV. ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΑΣ

Α. Διορθόδοξοι σχέσεις.

α) Κανονικὴ ἀναφορὰ καὶ σχέσεις τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ πρὸς ἀλλήλας.
1. Εἰρηνικὰ Γράμματα.
2. Δίπτυχα.

---

* Ὁ παρὼν Κατάλογος, καταρτισθεὶς ὑπὸ Εἰδικῆς ἐπὶ τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως Ρόδου Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 4ης Μαΐου 1961.

3. Ἅγιον Μύρον.
4. Τήρησις τῶν ἐκ τῶν Ἱδρυτικῶν Τόμων ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεων.

β) Ἐνίσχυσις ὑφισταμένων σχέσεων διά:

1. Ἀνταλλαγῆς ἀδελφικῶν Γραμμάτων.
2. Συγκλήσεως Θεολογικῶν Συνεδρίων.
3. Ἀποστολῶν Κληρικῶν καὶ Καθηγητῶν.
4. Ἐπαφῶν Θεολογικῶν Σχολῶν.
5. Ἀνταλλαγῆς Καθηγητῶν καὶ Σπουδαστῶν.
6. Ὑποτροφιῶν.
7. Ἀνταλλαγῆς Περιοδικῶν, Συγγραμμάτων καὶ λοιπῶν πληροφοριακῶν στοιχείων.

Β. Τὸ Αὐτοκέφαλον καὶ τὸ Αὐτόνομον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

α) Ἀνακήρυξις Αὐτοκεφάλου.

1. Τίς ὁ ἀνακηρύσσων.
2. Προϋποθέσεις καὶ ὅροι.
3. Τρόπος ἀνακηρύξεως Αὐτοκεφάλου.
4. Τίνες αἱ σήμερον ἀνεγνωρισμέναι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι.

β) Καθορισμὸς τῶν ὅρων τῆς ἀναγνωρίσεως Ἐκκλησίας τινὸς ὡς Αὐτονόμου.

Γ. Ὀρθοδοξία καὶ Διασπορά. Ἐνεστῶσα κατάστασις καὶ κανονικὴ θέσις τῆς Ὀρθοδόξου Διασπορᾶς.

V. ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΙΠΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Μελέτη τῶν τρόπων προσεγγίσεως καὶ ἑνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν προοπτικῇ Πανορθοδόξῳ.

Β. Ὀρθοδοξία καὶ Ἑλάσσονες Ἀνατολικαὶ Ἐκκλησίαι.

α) Καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Ἑνώσεως μετ' αὐτῶν, διά:

1. Ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων.
2. Ἀνταλλαγῆς Καθηγητῶν καὶ Σπουδαστῶν.
3. Θεολογικῶν ἐπαφῶν.

β) Μελέτη τῆς ἱστορίας, τῆς πίστεως, τῆς λατρείας καὶ τῆς διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων.

γ) Συνεργασία μετ' αὐτῶν:

1. Ἐν τοῖς Οἰκουμενικοῖς Συνεδρίοις.
2. Ἐν ζητήμασι πρακτικῆς φύσεως.

Γ. Ὀρθοδοξία καὶ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

α) Καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων ἐντὸς τοῦ πνεύματος, τοῦ διήκοντος διὰ τῆς Παιριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, καὶ γενικώτερον τῶν τάσεων προσεγγίσεως καὶ ἑνότητος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

β) Μελέτη τῶν μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀρνητικῶν σημείων:

1. Περὶ τὴν πίστιν.
2. Περὶ τὴν διοίκησιν.
3. Περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δρᾶσιν (Προπαγάνδα, Προσηλυτισμός, Οὐνία).

Δ. Ὀρθοδοξία καὶ Προτεσταντισμός.

α) Ὁμολογίαι ἐγγύτερον πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν κείμεναι.

1. Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία.
2. Ἐπισκοπελιανὴ Ἐκκλησία γενικώτερον.

β) Ὁμολογίαι ἀπώτερον πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν κείμεναι.

1. Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία.
2. Καλβινικὴ Ἐκκλησία.
3. Μεθοδιστικὴ Ἐκκλησία.
4. Λοιπαὶ Προτεσταντικαὶ Ὁμολογίαι.

Ε. Ὀρθοδοξία καὶ Παλαιοκαθολικισμός.

ΣΤ. Ὀρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις.

α) Ἡ ἐν τῷ πνεύματι τῆς Παιριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 συμμετοχὴ καὶ παρουσία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ κινήσει.

β) Θεολογικὰ καὶ ἄλλα θέματα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν κίνησιν.

γ) Ἡ σημασία καὶ συμβολὴ τοῦ συνόλου τῆς Ὀρθοδόξου συμμετοχῆς ἐν τῇ κατευθύνσει τῆς Οἰκουμενικῆς σκέψεως καὶ δράσεως.

VI. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ

Α. Μελέτη καὶ ἐξεύρεσις τῶν πρακτικῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δέον ὅπως ἐνισχυθῇ μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Λαῶν ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὸς Πολιτισμὸς ὑφ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτοῦ, καὶ δὴ εἰδικώτερον διὰ τῆς:

α) Ἀναπτύξεως τοῦ ἔθους τῶν Ὀρθοδόξων ὁδοιπορίων πρὸς τὰ ἑκασταχοῦ Ἱερὰ Προσκυνήματα.

β) Ἐκδόσεως κοινοῦ Ὀρθοδόξου Περιοδικοῦ εὐρυτέρας Πανορθοδόξου ἀνὰ τὸν κόσμον ἐνημερώσεως.

Β. Ἀνάπτυξις τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς πρὸς τοὺς ἔσω καὶ τοὺς ἔξω.

VII. ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΘΟΛΟΥ

Α. Ἡ «Οἰκονομία» ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

α) Ἔννοια καὶ ἔκτασις τῶν ὅρων «Ἀκρίβεια» καὶ «Οἰκονομία» ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

β) Ἡ «Οἰκονομία»:

1. Ἐν τοῖς Μυστηρίοις, τόσον τοῖς ἐντός, ὅσον καὶ τοῖς ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας τελουμένοις.
2. Ἐν τῇ ἀποδοχῇ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῶν αἱρετικῶν καὶ σχισματικῶν τῶν ἐκπιπτόντων. (Τίνες διὰ βαπτίσματος, τίνες διὰ χρίσματος, τίνες διὰ λιβέλλου, τίνες δι' εὐχῆς).
3. Ἐν τῇ λατρείᾳ.

Β. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν Ἁγίων καὶ ὁ καθορισμὸς κοινῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς πράξεως ἐν προκειμένῳ.

Γ. Ὀρθοδοξία καὶ ἄλλαι Θρησκεῖαι.

Δ. Τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀθεΐας καὶ τῶν πεπλανημένων Συστημάτων, οἷα ἡ Θεοσοφία, ὁ Πνευματισμός, ὁ Μασσωνισμός, καὶ ἄλλα.

Ε. Ὀρθοδοξία καὶ Ἐπιστήμη.

ΣΤ. Ἡ Εὐθανασία καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Θεολογία.

Ζ. Ἡ καῦσις τῶν νεκρῶν καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Θεολογία.

VIII. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Α. Τὸ Λαϊκὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Β. Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Νεολαία.

Γ. Γάμος καὶ Οἰκογένεια.

α) Τὰ περὶ τὸν γάμον προβλήματα.

β) Τεκνοποιΐα.

γ) Ἀγωγὴ τέκνων.

δ) Ἔλεγχος τεκνογονίας καὶ ὑπερπληθυσμός.

ε) Διαζύγια.

στ) Τεχνητὴ γονιμοποίησις.

Δ. Κοινωνικὰ Ἱδρύματα, Ἄσυλα κλπ. καὶ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησιαστικὴ μέριμνα.

4 Μαΐου 1961

Ἐκ τῶν Γραφείων
τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

The Pan-Orthodox Conference of Rhodes

TIME OF CONVENING — THE AGENDA — REPRESENTATION

The Ecumenical Patriarchate has officially announced to our Sister Orthodox Churches that the Pan-Orthodox Conference of Rhodes will convene from September 24 to October 1, 1961. Following is a summary of the Announcement of the Ecumenical Patriarchate:

1. *The purpose of the Conference* is the definite determination of the subjects of the future Pre-Synod, a list of which has already been submitted.

2. *The time for convening the Conference* has been set for the week of September 24 to October 1, 1961, as the most appropriate for the regular and most effective persuance of the work of the Conference, and for the hospitality to be extended to the Representatives attending.

3. *The Representations of the Patriarchate and of the Orthodox Autocephalous Churches* will consist of four members: three Hierarchs and one Professor of Theology. The Representations of the *Autonomous Churches* will consist of two members: one Hierarch and one Professor of Theology. The Representations will be accompanied by two Theological Advisors from each Patriarchate and from each Autocephalous Church. The Minor Eastern Churches (Armenian, Coptic, etc.) will be represented by three Representatives, two of which will be Hierarchs or other members of the Clergy, and one of which will be a lay Theologian.

4. *The Program and the Schedule of the Conference:*

a. The Representatives, gathered in Athens, will depart from Piraeus on Thursday, September 21. The motor launch will stop at the islands of Tinos and Patmos for pilgrimages to the Holy Shrines, and will arrive in Rhodes on Saturday morning, September 23.

b. Upon arrival, a Special Doxology will be chanted in the Cathedral of the Annunciation with the Most Reverend Metropolitan Spyridon of Rhodes officiating.

c. On the morning of Sunday, September 24, the Representatives will gather for the opening Divine Liturgy in the Cathedral, which will be performed by the Chairmen of the Representations of each Orthodox Church.

d. Following the Divine Liturgy, a Special Service will be held in the Cathedral, with prayers for the success of the Conference, at which the head of the Representation of the Ecumenical Patriarchate will preside. After this Service the opening speeches of the different Representations will be made, to which the Representative of the Ecumenical Patriarchate will respond appropriately.

e. Beginning with Monday morning, September 25, the Conference will be occupied mainly with the business at hand.

f. The First Meeting: Prayer; address of the Chairman; appointment of the Secretaries; formulation of Committees for introduction, study and recommendations; selection of two Committees for contacts with the Representatives of the invited Churches; and the formulation of a Committee to draft the Pan-Orthodox Message of the Conference.

g. During the first two days (September 25 and 26) Plenary Sessions will be held, following the introductory remarks of the Chairman, that will take up the theme of the Conference and the determination of the catalogue of subjects for a future Pre-Synod. The Chairmen of the various Representations will speak, and their addresses will be referred to the Committees for study.

h. During the last two days (September 28 and 29) the reports of the Committees will be submitted to the Plenary Session of the Conference, and after a unanimous decision is taken thereon, the final catalogue of the subjects that will occupy the future Pre-Synod will be determined.

i. On Sunday, October 1, a Divine Liturgy will be celebrated in the Cathedral by the heads of the Orthodox Representations and presided over by the head of the Representation of the Ecumenical Patriarchate. The Patriarchal Representative will then give the farewell address, thus concluding the agenda of the Conference. The Message of the Conference will then be read from the Holy Pulpit, and will also be broadcast over the Rhodes Radio Station.

j. The return to Athens will take place on Monday, October 2, by air. In Athens the Representatives will attend the holiday celebrations in commemoration of St. Dionysios the Areopagite, the Patron Saint of Athens. The Representatives will also visit His Beatitude the Archbishop of Athens, and will take part in other holiday celebrations.

k. The official languages of the Pan-Orthodox Conference will be Greek, Russian and Arabic. Also in use will be French, English and German.

In due course the subjects for the Proposed Catalogue of Subjects for the future Pre-Synod will be published, as will also the names of the Representatives who attended the Pan-Orthodox Conference.

PAN-ORTHODOX MEETING OF RHODES

LIST OF SUBJECTS FOR A FUTURE PRE-SYNOD*

I. FAITH AND DOGMA

A. Declaration of Dogma and a Reaffirmation of the Orthodox Doctrine. Codification and Publication of an Authoritative Orthodox Confession of Faith.

B. The Sources of Revelation.
   - *a) The Holy Scriptures.*
     1. The Canon of the Holy Scriptures in the Orthodox Church.
     2. The Authority of the Apocryphal Books of the Old Testament.
     3. The Theopneusty (Divine Inspiration) of the Scriptures.
   - *b) The Holy Tradition.*

C. Symbolic Texts in the Orthodox Church.
   - *a) Authentic texts of the Orthodox Church.*
   - *b) Texts of limited authenticity.*
   - *c) Texts of secondary authenticity.*

D. Authority in the Church.
   - *a) Ecclesiastical authority.*
   - *b) Community of consciousness in the Church.*
   - *c) The principle of infallibility in the Church. Its derivation; its Biblical basis. The infallibility of an Ecumenical Synod.*

II. DIVINE WORSHIP

A. Orthodoxy and Holy Writ.
   - *a) Critique, translation and publication of the Biblical texts and the Orthodox presentation thereof to the world.*
   - *b) Paraphrasing of the Biblical text, simplification and popularization of Biblical meanings, and the dissemination thereof throughout the Church.*
   - *c) The use of the Holy Scriptures in the Church, in the family and in private.*

B. The Need for Use in Worship and in Sacramental Ceremonies of a Fixed Rubric and Liturgical Text. The Revision and Publication of Such a Text.

C. Participation of the Laity in Worship and in the Sacramental Life of the Church.

D. Proper Ways and Means of Strengthening and Furthering Liturgical Life in the Orthodox Church. New Emphasis on the Importance and Continuation of the Byzantine Tradition as Exemplified in Byzantine Arts, such as:
   - *a) Church music.*
   - *b) Iconography.*
   - *c) Architecture.*
   - *d) Ecclesiastical vestments and vessels.*

III. ADMINISTRATION AND ECCLESIASTICAL ORDER

A. Codification of the Church Canons and the Canonical Regulations for Submission to the Forthcoming Council.

B. Ecclesiastical Law and Mores for its Application.
   - *a) The uniform organization of Spiritual Courts for all Orthodox Churches.*
   - *b) Codification, procedure and application of Ecclesiastical Penal Law.*
   - *c) Jurisdiction of Ecclesiastical Appeal.*

C. Hierarchy.
   - *a) A more strict application of the Canon Law in the election of Bishops, Primates and Prelates.*
   - *b) Administrative and other distinctions in the Ecclesiastical Hierarchy consisting of:*
     1. Patriarchs.
     2. Primates of Autocephalous Churches.
     3. Metropolitans.
     4. Archbishops.
     5. Titular Metropolitans.
     6. Regional Bishops.
     7. Titular Bishops and Auxiliary Bishops.
     8. Local Bishops.

D. Revival of the Monastic Ideal, Virtues, and Life.

E. Reappraisal of the Regulations Governing Ecclesiastical Fasting.

F. Education and Training of the Clergy.
   - *a) Form, purpose and content of the education and training of the Orthodox Clergy.*
   - *b) The role of the Church in the education and training of the Clergy.*
   - *c) Extension of the system of seminar training for the Clergy.*
   - *d) Educational seminars for Priests convened by the local Bishops.*

G. Canonical Hindrances to Marriage. Study and Reconsideration of the Canon Law Affecting Marriage. The Need of Uniform Procedure in All Orthodox Churches in Reference Thereto.

H. Marriage of the Clergy.
   - *a) Post-ordination marriage.*
   - *b) Widowhood and second marriage.*

I. The Religious Calendar. Study of Canon VII of the First Ecumenical Council of Nicaea (325 A.D.) on the Date of Easter. Determination of Means of Effecting a Common Agreement in this Matter Among All Christian Churches.

IV. THE RELATIONS OF ORTHODOX CHURCHES WITH EACH OTHER

A. Inter-Orthodox Relations.
   - *a) Ecclesiastical Law governing canonical relations of Orthodox Churches with the Ecumenical Patriarchate and with each other.*
     1. Irenic Pastoral Letters.
     2. The Diptychs (tablets listing the high ranking primates of Orthodox Churches in the proper order).
     3. The Holy Myron (Holy Oil) as a symbol of confessed unity between the Ecumenical Patriarchate and its Daughter Churches.
     4. The "Tomos" of the Churches. (A document issued by the Ecumenical Patriarchate granting autocephalous status to a Church) in the observance of the duties and obligations specified therein.

---

* This listing was compiled by the special Patriarchal Committee on the Panorthodox Meeting of Rhodes, and was approved by at the meeting of the Holy Synod on May 4, 1961.

b) The strengthening of existing relations by:
1. Brotherly correspondence.
2. Theological conferences and meetings.
3. Special Missions for Clergy and Educators.
4. Contacts with Theological Schools.
5. Exchange of Professors and Students.
6. Scholarships.
7. Exchange of periodicals, publications and other media of information.

B. Autocephalous and Autonomous Status in the Orthodox Churches.
a) Proclamation of Autocephalous Status.
1. Who has authority therefor.
2. Prerequisites and terms thereof.
3. Procedure therefor.
4. The recognized Autocephalous Churches.
b) Determination of the terms for recognition of a Church as autonomous.

C. Orthodoxy in Diaspora. Present Situation and Canonical Status of the Orthodox Christian in Diaspora.

V. THE RELATIONS OF THE ORTHODOX CHURCH WITH OTHER CHRISTIAN CHURCHES

A. Attaining a Unified Orthodox Position in Reference to Rapprochement and Unity Among Christian Churches.

B. Orthodoxy and the Minor (Post-Chalcedonian) Eastern Churches.
a) The promotion of more friendly relations with the purpose of effecting unity among Christian Churches by:
1. The exchange of visits.
2. Exchange of professors and students.
3. Theological conferences.
b) Study of the history, the doctrine, the worship and the administrative structure of these Churches.
c) Cooperation with them.
1. In Ecumenical meetings.
2. In Church matters of a more practical nature.

C. Orthodoxy and the Roman Catholic Church.
a) The cultivation of friendly relationships within the spirit of the Patriarchal Encyclical of 1920, and more generally in accordance with the present favorable trend towards rapprochement and unity among Christian Churches.
b) Study of the disputable issues on which the two Churches differ in reference to:
1. Faith and Doctrine.
2. Administration.
3. Ecclesiastical activities such as proselytism and the Uniat Movement.

D. Orthodoxy and the Anglican and Episcopal Confessions.
Continuation and furtherance of theological discussions aimed at closer cooperation and understanding with them.

E. Orthodoxy and the Old Catholic Church.
Consideration of initiating discussions with Old Catholic Church leaders for the clarification of issues that have long been pending between the two Churches.

F. The Orthodox Church and the Ecumenical Movement.
a) The presence of the Orthodox Church in the Ecumenical Movement within the spirit of the Patriarchal Encyclicals of 1920 and 1952.
b) Theological and other matters relating to the participation of the Orthodox Church in the Ecumenical Movement.
c) The Contribution of the total Orthodox participation and its effect on the direction of Ecumenistic thought and activity.
d) Study of means of promoting better relations with the member Churches of the World Council and the National Council of Churches.

VI. ORTHODOXY THROUGHOUT THE WORLD

A. Study and Determination of Practical Means of Making the Christian Orthodox Culture More Vital and Meaningful, in All Its Aspects, for the Orthodox Peoples, Especially by:
a) More Pilgrimages to the Holy Orthodox Shrines in the Holy Lands, in Mt. Athos, etc.
b) A common endeavor to disseminate information on Orthodoxy on a world-wide basis through a special publication.
c) Developing Orthodox Missions at Home and Abroad.

VII. GENERAL THEOLOGICAL SUBJECTS

A. "Oikonomia" (Dispensation) in the Orthodox Church.
a) Definition and application of the terms "Akribeia" (Strict Observance) and "Oikonomia (Dispensation) in the Orthodox Church.
b) "Oikonomia."
1. In the Sacraments performed within and without the Church.
2. In the acceptance by the Orthodox Church of heretics, schismatics and "lapses" (Apostates) through Baptism, Chrismation, "libellos" and special prayers.
3. In the worship.

B. The Canonization of Saints and the Need of Determining a Common Orthodox Practice in Regard Thereto.

C. Orthodoxy and Other Religions.

D. Means of Combating Atheism and of Dealing With Erroneous Systems Such as Theosophy, Spiritualism, Masonry, etc.

E. Orthodoxy and Science.

F. Euthanasia (Mercy Killings) and Orthodox Theology.

G. Cremation of the Dead and Orthodox Theology.

VIII. SOCIAL PROBLEMS

A. The Lay Elements in the Orthodox Church.

B. The Orthodox Church and Youth.

C. Marriage and the Family.
a) Marriage problems.
b) Child-bearing.
c) The upbringing of children.
d) Birth Control and the "Population Explosion."
e) Divorce.
f) Artificial Insemination.

D. Welfare Institutions, Hospitals, Asylums, etc. and Orthodox Assistance Therefor.

May 4, 1961
Office of the Holy Synod.

Orthodoxy and the Church Fathers

(From the special Easter 1961 issue of the "Zoë" Brotherhood, Athens, Greece, dedicated to ORTHODOXY.)

THE FATHERS of our Church derived all of their teachings from Orthodoxy. However, they gave everything they possessed for the triumph of the Orthodox Faith, which is the priceless treasure of Christian truth. Nowadays, when we speak about Orthodoxy, we immediately think of all the great figures of the Church, who were the pillars of Orthodoxy. The life, work and spiritual struggles of the Church Fathers are organically and inextricably interwoven with Orthodoxy.

There is a common characteristic among the great figures of Orthodoxy, the guardians of our Faith. That is, they did not only speak and write or struggle against heresy, but they also lived and radiated the spirit of Orthodoxy through the example of their holy lives. This is their great secret. To this they owe their eternal spiritual greatness and also their triumph against all those, who with such madness sought to counterfeit and falsify the truth of Christ. For this reason, they are not simply called Teachers, but Fathers of the Orthodox Church. They had lived a life "in Christ" before they began to struggle against those who fought the deity of our Lord. Saint Paul's "in Christ" which we find in all his Epistles was a blessed reality for the Fathers.

The spiritual struggles of the Fathers against those who fought the Holy Spirit do not derive only from a theological knowledge concerning the Holy Spirit. The Fathers lived in the Holy Spirit. For this reason, they became the spiritual Heralds of Orthodoxy. They had personally lived every Christian truth, for the sake of which they entered fearless and unyielding into the arena of the spiritual struggle.

* * *

This general realization about the vivid spiritual relation of the Fathers with Orthodoxy may be illustrated by the following examples:

The apostolic Church Father St. Ignatius the "Theophoros" (God-bearing) fought the heresies of his time and called them "bad offsprings," "old fables," "bad leaven," "false teaching," "hooks," "herbs of the devil," "deadly drug mixed with wine and honey." Let us not forget that St. Ignatius was "Theophoros" in his life, too. He could not live without the strongest link with the Lord. He asked: "How can we live without Him?" And gave himself the answer: "In Jesus Christ, without whom we cannot possess the true life."

In addition, the example of St. Athanasius tells us about the absolute devotion of the Fathers to Orthodoxy. This "rock of Faith," who became "adamant against his enemies and a magnet for the apostates," was the complete incarnation of Christian life. "Praising Athanasius we praise virtue," wrote St. Gregory the Theologian. St. Basil the Great wrote to Athanasius: "We are all reconverted by your perfection." Athanasius' great soul was "full of Faith and the Holy Spirit." Even alone he fought against the strong array of the Arians and finally succeeded in dispersing their falsehood and delusion. He suffered much for the sake of the Orthodox truth. He wrote: "We shall not be afraid of bodily death nor shall we be jealous of their [heretics] ways; however, the word of truth must prevail."

St. Gregory the Theologian, who was a thoughtful interpreter of Orthodoxy, fought the heretics not only by theology. He also had his soul armed with the armor of the Spirit. He knew that almost all the churches of Constantinople were occupied by the heretics; however, this did not cause him any fear. He himself was a dwelling of Christ and a temple of the Holy Spirit. He said to his audience: "They have the temples, we have the Tenant," that is the Lord. If he had not Christ dwelling within his soul, with what force or power would he be able to bear the trophy of Orthodoxy and disperse the legions of the heretics? He became the paramount exponent of Orthodox Theology, for his soul had been sanctified by the Holy Spirit. To this he also attributed the triumph of Orthodoxy. He said: "The delusion of heresy has been revealed. Heresy is dispersed by the Holy Spirit like mist and the clear light of peace shines again."

But there are many more examples besides those illustrated by the immortal figures of St. Basil the Great, St. Gregory of Nyssa, St. John Chrysostom, St. Cyril of Alexandria. There are so many more Fathers of our Church whose life, work, and struggle for Orthodoxy one may take as an example. Not only do the Fathers keep the unperishable truth of Orthodoxy. They radiate it by the holiness of their lives.

* * *

Every year we celebrate the triumph of Orthodoxy, the victory, which is due to the divine wisdom of the Fathers, a wisdom derived from their communion with the Holy Trinity. This victory gives us a great spiritual message today. We often speak of the ecumenical mission of the Orthodox Church. The Orthodox Church must carry out this mission. It is necessary that her light should shine upon all those who live "in the land and shadow of death." However, this will happen only if we, the Orthodox, keep the priceless heritage of Orthodoxy unspoiled and if we live at the same time a spiritual and holy life such as was proclaimed by those living examples, the Church Fathers.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μία ἀπὸ τὰς ἐνδοξοτέρας ἡμερομηνίας, ποὺ ἀνήκουν ὄχι εἰς ἕνα ἔθνος ἢ εἰς μίαν ἐποχήν, ἀλλ' εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι καὶ ἡ Τετάρτη Ἰουλίου. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπανάστασις καὶ ἡ συμβολίζουσα ταύτην 4η Ἰουλίου εἶναι παγκοσμίου καὶ πανανθρωπίνου σημασίας. Ἡ Ἀγγλικὴ Ἐπανάστασις δὲν ἐπεξετάθη πέραν τῶν ὁρίων τῶν Βρεττανικῶν Νήσων, ἦτο δὲ μᾶλλον μία ἐσωτερικὴ ὑπόθεσις τοῦ Ἀγγλικοῦ Λαοῦ, ἐξασφαλίζουσα ὡρισμένα δικαιώματα μόνον εἰς τοὺς Ἄγγλους καὶ ὄχι εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς λαούς. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπανάστασις, ἐμπνευσμένη ἀπὸ βαθυτάτην εὐλάβειαν ἑνὸς Λαοῦ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Θεῖον Νόμον, ὑπῆρξε μία πανανθρώπινος ἐξέγερσις ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ἐναντίον πάντων τῶν ὁπωσδήποτε καταπατούντων ταῦτα. Ἡ ἀκτινοβολία της ἐφώτισε ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἄμεσον ἐπακόλουθον αὐτῆς ὑπῆρξε καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις. Εἰς δὲ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνεγερσίαν ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἡ προσωπικὴ συμμετοχή των εἰς αὐτὴν ἔπαιξαν σημαντικὸν ρόλον. Τὰ παγκόσμια ἀποτελέσματα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπαναστάσεως συνεχίζονται σήμερον ὁπότε ἡ βαθέως θρησκεύουσα κραταιὰ Ἀμερική, θεία βουλῇ, διαδραματίζει ἡγετικὸν ρόλον μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων λαῶν πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ καὶ συνεχίζει τὴν Οἰκουμενικότητα τῆς ἀδιαιρέτου Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἀποκαλεῖται αὕτη εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως. Διότι οὔτε ἀπορρίπτει καὶ ἀγνοεῖ τὰς Ἁγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ὡς πράττουν αἱ Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι, οὔτε αὐθαιρέτως ἐδημιούργησεν ἄλλας, μονομερεῖς, δῆθεν «οἰκουμενικάς», ὡς ἔπραξε καὶ πράττει καὶ σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία παραδέχεται μόνον τὰς Ἁγίας Ἑπτὰ πραγματικῶς Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπ' αὐτῶν στηρίζει τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν της, τὴν ἠθικήν, τὴν διοικητικὴν τάξιν καὶ τὴν πραγματικὴν οἰκουμενικότητά της.

ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (16 Ἰουλ.)

Ἡ κατ' ἄνθρωπον διαμόρφωσις τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας, τὰ δόγματα, οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, ἡ κατοχύρωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὰς ἀναριθμήτους αἱρέσεις, ἡ μορφὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ διδασκαλία, ἡ διοίκησις καὶ ἡ τάξις αὐτῆς, εἶναι ἔργον τῶν Ἁγίων Πατέρων, κατὰ Θείαν παραχώρησιν καὶ ἔμπνευσιν. Καὶ εἶναι πράγματι εὐλογία Κυρίου τὸ τριπλοῦν γεγονός, ὅτι ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν Ἁγίων Πατέρων εἶναι Ἕλληνες, ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων εἶναι ἡ Ἑλληνική, οἱ δὲ τόποι συγκλήσεως πασῶν τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τότε ἀκμαζούσης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Αὐτοὶ εἶναι οἱ σπουδαιότεροι λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν εὐγνωμονεῖ αἰωνίως καὶ τιμᾷ τρεῖς φορὰς κατ' ἔτος τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Μία ἐκ τῶν τριῶν εἶναι καὶ ἡ μετὰ τὴν 12ην Ἰουλίου Κυριακή, ἥτις ἐφέτος συμπίπτει τῇ 16ῃ Ἰουλίου. Τὸ δὲ Ἀπολυτίκιον «Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς» εἶναι ἓν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ἑλληνορθοδόξου ὑμνογραφίας.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΛΥΣΙΔΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Νέοι χρυσοῖ κρῖκοι προστίθενται εἰς τὴν ἱερὰν ἁλυσίδα τῶν Ἁγίων Πατέρων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Τὴν 4ην Ἰουλίου τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ὅστις ἐνετάχθη εἰς τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῷ 1950. Ἐφέτος δέ, τῇ 27ῃ Ἰουνίου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέταξεν εἰς τὸ Ἁγιολόγιον δύο νέους ἄνδρας τῆς Ἐκκλησίας: τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλὸν καὶ τὸν Ἅγιον Νεκτάριον τὸν Πενταπόλεως.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΔΕΝ ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΟΝΤΑΙ: ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ

Πρέπει ὅμως νὰ τονισθῇ ἐδῶ, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν «ἀνακηρύττει», ὅπως ἄλλη Ἐκκλησία, Ἁγίους τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Χριστιανούς της, οὔτε «ὑποβιβάζει» ἀπὸ Ἁγίους «πρώτης τάξεως» εἰς τὴν «δευτέραν τάξιν», οὔτε «καθαιρεῖ» Ἁγίους τοὺς ὁποίους ἀπὸ αἰώνων ἀνεκήρυξε καὶ ἐπέβαλεν εἰς τοὺς Χριστιανούς της, διὰ νὰ τοὺς εἰπῇ σήμερα λ.χ. ὅτι «ὁ Ἅγιος Γ. δὲν εἶναι πλέον πρώτης τάξεως Ἅγιος», ἢ ὅτι «ἡ Ἁγία Φ. δὲν εἶναι πλέον Ἁγία· κατὰ λάθος εἶχεν ἀνακηρυχθῇ Ἁγία». Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν ἐδῶ ἐὰν ἐπιτρέπωνται τοιαῦτα ἐκκλησιαστικὰ «λάθη», οὔτε τὰς συνεπείας τῆς ὁμολογίας διαπράξεως «λαθῶν». Ἐπιθυμοῦμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν μας, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐντάσσει εἰς τὸ Ἁγιολόγιον αὐτῆς ἱεροὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι πρὸ πολλοῦ ἔχουν ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Χριστιανῶν αὐτῆς καὶ τιμῶνται παρ' αὐτῶν ὡς Ἅγιοι, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς δύο νέους Ἁγίους: Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλὸν καὶ Νεκτάριον Πενταπόλεως.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΦΕΤΕΙΝΑΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ. — ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΟΜΕΓΕΝΕΙΑΣ. — ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ.

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπιβλητικῆς τελετῆς. Εἰς τὸ βάθος αἱ ἀπόφοιτοι καὶ αἱ λοιπαὶ φοιτήτριαι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας.

His Eminence Archbishop Iakovos opening the graduation exercises. In the background is the graduating class and other students at the Teachers' College of St. Basil's Academy.

Η ΕΟΡΤΗ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἔγινε τὴν Κυριακήν, 18ην Ἰουνίου. Ἡ ἑορτὴ αὐτή, ἥτις θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐπιβεβλημένας ἐκπαιδευτικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὁμογενείας, συνεκέντρωσε καὶ τὸ ἔτος τοῦτο πολλοὺς ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ Ἱδρύματος. Ὁ καιρὸς ἦτο θαυμάσιος καὶ ἑκατοντάδες ὁμογενῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἐκ τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων ἐγέμισαν τὸ τόσον γνωστὸν διὰ τὴν ὁμορφιά του κτῆμα τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἑορτὴ ἤρχισε μὲ Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τῆς Α.Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ γραφικὸν ναΐδριον τοῦ Ἱδρύματος. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἔγινεν ἡ εἰς Ἱερέα χειροτονία τοῦ Διακόνου Σπυρίδωνος Μακρῆ.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα, ἀπὸ τοὺς διδάσκοντας καὶ ἀπὸ τὰς φοιτητρίας καὶ μαθητρίας, ἀνέπεμψαν ἐπιμνημόσυνον δέησιν παρὰ τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κυροῦ Μιχαήλ.

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν πρόγραμα τῆς ἑορτῆς ἤρχισε τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἀκριβῶς εἰς τὸν θαυμάσιον ὕπαιθρον χῶρον. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο παρηκολούθησαν ὁ κ. Γενικὸς Πρόξενος, ἡ Ἐφορεία τῆς Ἀκαδημίας καὶ πλῆθος ἄλλων ὁμογενῶν.

Ἐν ἀρχῇ ἐγένετο ἡ καθιερωμένη Δέησις, ἠκολούθησαν δὲ οἱ Ἐθνικοὶ Ὕμνοι. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας, ἔδωσεν εἰς τοὺς παρόντας συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, εὗρε δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἱδρύματος καὶ νὰ προβάλῃ καταλλήλως τὴν ὑψίστην ἀποστολὴν τῶν ἀποφοιτουσῶν φοιτητριῶν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου τῶν Κοινοτήτων μας. Μετὰ τὴν συνοπτικήν, ἀλλὰ μεστὴν εἰς νοήματα ἔκθεσιν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, ἀπενεμήθησαν τὰ διπλώματα εἰς τὰς κατωτέρω τελειοφοίτους:

Ἀσπασίαν Π. Θεοδωρακοπούλου, Κασσιανὴν Κ. Καραλῆ, Ἐλευθερίαν Ε. Καρέλη, Μαρίαν Ν. Κεΐσογλου, Ἀνθούλαν Ι. Κωνσταντέλου, Ἀλεξάνδραν Β. Μαντζώρου, Ἀγγέλαν Ι. Πλούμη, Αἰκατερίνην Α. Σιόβα, Αἰκατερίνην Ι. Ταρκαζίκη, Τούλαν Λ. Φωτάκου καὶ Μαρίαν Δ. Χρονοπούλου.

Τὰ βραβεῖα ἐδόθησαν εἰς τὰς κατωτέρω:' Η ἐκ 500

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς προσφωνῶν τὸ πλῆθος τῆς Ὁμογενείας, τὸ ὁποῖον προσῆλθεν εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην τελετὴν τῆς Ἀκαδημίας, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὴν νέαν μας γενεὰν καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ὁμογενείας ἐν Ἀμερικῇ.

The Rt. Reverend Bishop Germanos of Constantia, Director of St. Basil's Academy in Garrison, N. Y., addressing the guests attending the graduation exercises.

δολλαρίων ὑποτροφία τῶν «Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης» ἐδόθη εἰς τὴν ἀριστεύσασαν τελειόφοιτον Ἀλεξάνδραν Μαντζώρου. Ἡ ὑποτροφία πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς Ἑλλάδα, τοῦ τμήματος «Καρυάτιδες» τῶν Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης Ἀθηνῶν, εἰς τὴν τελειόφοιτον Ἐλευθερίαν Καρέλη. Τὸ ἐξ 100 δολλαρίων βραβεῖον τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ εἰς τὴν τελειόφοιτον Μαρίαν Χρονοπούλου, ὡς ἐπιδείξασαν ἀρίστην διαγωγήν. Τὸ ἐξ 100 δολλ. βραβεῖον τῆς Ἀχέπα ἐδόθη εἰς τὴν τελειόφοιτον Ἐλευθερίαν Καρέλη ὡς ἐπιδείξασαν ἀρετὰς προσιδιαζούσας εἰς ἡγετικὰ στελέχη. Τὸ ἐξ 100 δολλ. βραβεῖον τῆς Κας Καίτης Β. Βλαβιανοῦ, Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐφορείας, ἐδόθη εἰς τὴν τελειόφοιτον Ἀμφιτρίτην Κωνσταντέλου, ὡς σημειώσασαν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Λογοτεχνίαν. Τὸ ἐξ 100 δολλ. βραβεῖον τῆς «Πανθρακικῆς» ἐδόθη εἰς τὴν τελειόφοιτον Αἰκατερίνην Ταρκαζίκη, ὡς ἐπιδείξασαν ἀρίστην πρόοδον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Φιλολογίαν. Τὸ ἐκ 50 δολλ. βραβεῖον τῆς Φιλοπτώχου τοῦ Καθεδρικοῦ Νέας Ὑόρκης ἐδόθη εἰς τὴν τελειόφοιτον Μαρίαν Κεΐσογλου, ὡς σημειώσασαν ἀρίστην πρόοδον εἰς τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα. Τὸ βραβεῖον τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος», ἐτησίαν συνδρομὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτήν, ἐδόθη εἰς τὴν φοιτήτριαν Σύνθιαν Δάντου, ὡς σημειώσασαν ἀρίστην ἐπίδοσιν εἰς τὸ μάθημα τῶν ἐκθέσεων.

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν διπλωμάτων καὶ τῶν βραβείων, ἡ τελειόφοιτος Δὶς Ἀλεξάνδρα Μαντζώρου ηὐχαρίστησε διὰ θερμῶν λόγων τὸν Σεβασμιώτατον, τὴν Διεύθυνσιν, τοὺς διδάσκοντας καὶ ὁλόκληρον τὴν ὁμογένειαν διὰ τὴν παρεχομένην εἰς τὸ ἵδρυμα ἀνεκτίμητον ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βοήθειαν καὶ ὑπεσχέθη ἐκ μέρους τῶν νεαρῶν διδασκαλισσῶν, ὅτι θὰ ὑπηρετήσουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των τὴν Παιδείαν μας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν προεκάλεσαν ἐπίσης εἰς τοὺς παρόντας αἱ ἐκδηλώσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ Τμήματος, ἰδίως δὲ ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐνδεικτικῶν εἰς τὰς ἀποφοιτούσας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὡς καὶ ἡ ἀπονομὴ πλείστων βραβείων.

Ἡ χορῳδία τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου ἔψαλε μερικὰ ἄσματα, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Βιτσαξῆς, ὅστις ὡμίλησε θερμῶς διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἱδρύματος καὶ διὰ τὸν ὑπεύθυνον ρόλον τῶν ἀποφοίτων ὡς διδασκαλισσῶν τῶν τέκνων τῆς ὁμογενείας.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἔκλεισε διὰ τοῦ λόγου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας. Μὲ λόγια θερμὰ καὶ μὲ σκέψεις βαθείας ὁ Σεβασμιώτατος ὄχι μόνον ἐξῆρε τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος, ἀλλ' ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης τὴν λῆψιν σειρᾶς μέτρων ἐκπαιδευτικῶν καὶ διοικητικῶν σκοπούντων εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου ὡς καὶ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Διδασκαλικοῦ Τμήματος. Συγκίνησιν βαθυτάτην προεκάλεσαν εἰς πάντας οἱ θερμοὶ λόγοι τοῦ Σεβασμιωτάτου πρὸς τὰς ἀποφοίτους.

Ἰδιαιτέρως ἐξήρθη ἐπίσης διὰ μακρῶν ἡ τεραστία προσφορὰ τῆς ΑΧΕΠΑ, ἤτοι ἡ ἀνέγερσις δι' ἐξόδων της νέου Διδακτηρίου εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἀκαδημίας. Λόγῳ τῆς ἀνεκτιμήτου αὐτῆς προσφορᾶς τῆς μεγάλης μας Ὀργανώσεως, ἡ Ἀκαδημία ἐκυκλοφόρησε κατὰ τὴν

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος ἀπονέμων τὸ βραβεῖον ὑποτροφίας τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Καρυάτιδες» εἰς τὴν ἀριστεύουσαν ἀπόφοιτον Δίδα Ἐλευθερίαν Καρέλη, ἥτις ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς Ἀθήνας.

His Eminence Archbishop Iakovos presenting a Scholarship Award of the "Karyatides" Society in Athens to Miss Eleftheria Karelis, an outstanding graduate of St. Basil's Academy who will be sent by the Archdiocese to Athens for advanced studies.

Ὁ νέος Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, Ἐντιμ. κ. Βασίλειος Βιτσαξῆς, μετὰ τῆς Εὐγενεστάτης Κας Βιτσαξῆ, ἐν μέσῳ τῶν ἐφετεινῶν ἀποφοίτων τῆς Ἀκαδημίας. Κατωτέρω δημοσιεύεται ἡ ὡραιοτάτη καὶ ἐμπνευσμένη προσλαλιὰ τοῦ κ. Βιτσαξῆ.

The Honorable Basilios Vitsaxis, the new Consul General of Greece in New York, with Mrs. Vitsaxis and the graduating class of St. Basil's Academy.

ἡμέραν τῆς τελετῆς εἰδικὸν φυλλάδιον, ἀναφερόμενον τόσον εἰς τὴν προσφορὰν τῆς ΑΧΕΠΑ ὅσον καὶ εἰς ἐκείνην τῆς Παναρκαδικῆς.

Ἡ «Ἡμέρα τῆς Ἀκαδημίας», ὡς συνήθως καλεῖται ἡ ἐτησία θερινὴ ἑορτὴ τοῦ Ἱδρύματος, ἔληξε μὲ τὴν παράθεσιν τραπέζης εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν τράπεζαν παρεκάθησαν αἱ τελειόφοιτοι καὶ οἱ γονεῖς των, οἱ διδάσκοντες, πλεῖστοι προσκεκλημένοι, ἀντιπρόσωποι τῶν γειτονικῶν Ἀμερικανικῶν ἱδρυμάτων καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ Ἱδρύματος. Ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, περιστοιχούμενος ἀπὸ τὸν Γενικὸν Πρόξενον καὶ τὴν Κυρίαν Βιτσαξῆ, τοὺς Ἐφόρους καὶ ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους τῆς Ἀκαδημίας, εὗρε καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρῃ τὸ ἔργον ὅλων τῶν παραγόντων, ποὺ συντελοῦν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ἱδρύματος.

* * *

Κατωτέρω δημοσιεύονται οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι:

Ὁ Λόγος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου.

Στὴ σημερινὴ αὐτὴ εὐτυχισμένη ἡμέρα τῆς ζωῆς σας, ποὺ σᾶς χάρισε ὁ Θεὸς καὶ ἡ Σχολή, θέλω μὲ πατρικὴ στοργὴ νὰ προσθέσω λίγη χαρὰ ἀκόμη στὴν χαρά σας, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ Ἀρχιεπισκοπή μας, αἱ Κοινότητές μας καὶ τὰ σχολεῖα μας δὲν σᾶς συγχαίρουν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ σᾶς περιμένουν.

Ἡ Ἐκκλησία μας σᾶς περιμένει νὰ τῆς προσφέρετε ὅ,τι ὡραῖο ἔχετε μέσα σας: τὴν ἀγάπη γιὰ τὸ παιδί. Ἡ Ἀρχιεπισκοπή μας σᾶς περιμένει νὰ τῆς δώσετε ὄχι ἕνα χέρι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυό σας χέρια, στὸν ἀγῶνα της γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τῆς γλώσσας μας. Αἱ Κοινότητές μας σᾶς περιμένουν νὰ τὲς χαρίσετε αὐτό, ποὺ λαχταροῦν: καινούργια ζωή. Καὶ τὰ σχολειά μας, τὰ φτωχὰ σχολειά μας, σᾶς περιμένουν νὰ τὰ βγάλετε ἀπὸ τὸ μαρασμό, καὶ νὰ τοὺς ἀνοίξετε τὰ παράθυρα, τὲς πόρτες καὶ πρὸ παντὸς νὰ τοὺς ξεδιπλώσετε τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν θὰ κλείσουν.

Δὲν πρόσθεσα τὴν Ὁμογένεια στὸν κατάλογο αὐτῶν ποὺ σᾶς συγχαίρουν ἢ ποὺ σᾶς περιμένουν, διότι δὲν μοῦ ἔρέσουν οἱ ἀφηρημένες ἔννοιες. Ἡ Ὁμογένεια εἶναι ὅλα αὐτὰ ποὺ ἀρίθμησα πάρα πάνω· ἀλλὰ ἂν θέλετε νὰ παρουσιάσω ὡς Ὁμογένειια τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς σας καὶ ὅσους εἶναι ἐδῶ, τὸ βλέπετε τί περιμένουν ἀπὸ σᾶς: νὰ μὴ σβύσετε ἀπὸ τὰ μάτια μας καὶ ἀπὸ τὰ χείλη μας τὸ χαμόγελο τῆς περηφάνειας ποὺ νοιώθουμε γιὰ σᾶς.

Καὶ τώρα ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω μερικὰς ὑποχρεώσεις σας πρὸς τὴν Σχολή.

Μὴ λησμονήσετέ ποτε τὴν γλυκειὰ καὶ σεβαστοτάτη μορφὴ τοῦ Θεοφιλεστάτου Διευθυντοῦ σας, ποὺ μέσ' στὴ λευκοτάτη ψυχὴ καὶ μορφή του τοποθέτησε ἕνα λευκότατο καὶ φωτεινὸ ἰδεῶδες: πῶς νὰ ἐκθρέφῃ πνευματικὰ τέκνα, μεθαυριανὲς πνευματικὲς ἀλλὰ καὶ ψυχικὲς μαννοῦλες μιᾶς νέας μας γενεᾶς.

Μὴ λησμονήσετέ ποτε τοὺς καθηγητὰς καὶ τὰς καθη-

Constantine Hatziconstantinou Photos

Ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἱδρυτοῦ τῆς Ἀκαδημίας (1944), ὁ Διευθυντὴς Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ὁ Ὑποδιευθυντὴς κ. Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουὴλ, καὶ τὸ Καθηγητικὸν Σῶμα τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου: Κα Ἄρτεμις Φ. Ἐμμανουήλ, κ. Ἀθανάσιος Μέλλος, κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος καὶ κ. Φίλιππος Ἐμμανουήλ.

Gathered below the portrait of His All Holiness the Ecumenical Patriarch Athenagoras I, who founded St. Basil's Academy in 1944 while he was Archbishop of the Americas, are the Rt. Reverend Germanos, Director of the Academy, the Assistant Director Mr. Emmanuel Hatziemmanuel, Members of the Faculty, and the newly graduated class.

γητρίας σας ποὺ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴν παιδεία καὶ ἀφοσίωσι πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ διάλεξαν τὸν μοναστικὸ τύπο ζωῆς, γιὰ νὰ σᾶς δώσουν τοὺς ἀναγκαίους προσανατολισμοὺς νὰ ζήσετε δημιουργικὰ κι' ἄφοβα μέσα στὴν πολυτάραχη κοινωνία.

Μὴ λησμονήσετε αὐτὸν τὸν ἅγιον τάφον, ποὺ ἦταν τὸ προσκυνητάρι στὰ χρόνια τῆς φοιτήσεώς σας. Ἀντλεῖτε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δύναμι ἀπὸ τὴ παντοδύναμη ψυχὴ καὶ προσευχή του. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ εἶναι κοντὰ στὸν Θεὸ καὶ πρεσβεύει γιὰ σᾶς.

Μὴ λησμονήσετέ ποτε τέλος τὴν Ἀκαδημία, τὴν ψυχή της ἐννοῶ: τὲς συμφοιτήριές σας καὶ τὰ μικρότερα ἀδέλφια σας. Ὁ νοῦς σας, ἡ γλῶσσα σας, ἡ καρδιά σας ποτὲ νὰ μὴ παύσουν νὰ μιλοῦν στὴν ψυχή σας καὶ στὴν συνείδησί σας γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ μένουν καὶ ποὺ ἔχουν ἀνάγκη τῆς ἀγάπης σας γι' αὐτά.

Κι' ὅταν θ' ἀνέβετε στὴν διδασκαλικὴ ἕδρα — ὑπάρχουν ἕδρες γιὰ ὅλες σας — μὴ τὴν δῆτε σὰν ἕδρα δασκάλου ἢ σὰν θρόνο σας. Λῆτε την σὰν θυσιαστήριο, σὰν ἕνα ἅγιο βῆμα. Καὶ ποτὲ μὴ τὴν πλησιάσετε δασκαλικά. Νὰ τὴν πλησιάζετε σὰν νὰ ἐπλησιάζετε ἁγία τράπεζα. Σὰν ἁγία τράπεζα εἶναι ἡ διδασκαλικὴ ἕδρα.

Ἐκεῖ ἐπάνω εἶναι τὰ ἅγια δῶρα: οἱ δυὸ διαθῆκες μας: ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμός, ποὺ εἶναι πολιτισμὸς τοῦ πνεύματος, καὶ ὁ Χριστιανικὸς πολιτισμός, ποὺ εἶναι πολιτισμὸς τῆς ψυχῆς. Προσφέρετε τὴν θυσία αὐτὴ τῶν πατέρων μας ἀναίμακτα, μὲ προσοχή, μὲ δέος, μὲ ταπείνωσι, μὲ ἀγάπη καὶ κάμετε τὴν κοινωνία, ἁγία κοινωνία γιὰ τὰ παιδιά, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, γιὰ ὅσους ἁμαρτήσαμε εἰς βάρος τῆς παιδείας, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἰδεώδη μας.

Οἱ ἄγγελοι θὰ σκύβουν γιὰ νὰ παρακολουθοῦν τὴν λειτουργία σας γιατὶ ὑπάρχει ἕνας ἄγγελος γιὰ κάθε παιδί· θὰ δώσετε λόγο γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον λειτουργεῖτε τὸ λειτούργημά σας. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ δὲν εἶναι ἐπαγγελματίαι, εἶναι λειτουργοί.

Γι' αὐτὸ προσεύχεσθε πρὶν ἀπὸ κάθε λειτουργία-διδασκαλία, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὸν μόχθο σας: νὰ κάνῃ τὴν φωνή σας, ἀφυπνιστικὸ σάλπισμα· τὰ δάκρυά σας ἱκανὰ νὰ ξανοίγουν τὸν ὁρίζοντα καὶ νὰ τὸν στολίζουν μὲ τὸ οὐράνιο τόξο τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν μας ἐλπίδων· τὰ χέρια σας τόσο ἅγια ὥστε νὰ φέρνουν τὸ ἅγιο ποτῆρι τοῦ Γένους στὰ χείλη τῶν παιδιῶν· τὸν ἑαυτό σας τόσο κεκαθαρμένο, ὥστε νὰ ἱερουργῆτε τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ποὺ εἶναι οἱ ψυχὲς τῶν παιδιῶν.

Νὰ τὸ ἐνθυμῆσθε πάντοτε: εἶσθε λειτουργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τοῦ Θεοῦ. Καὶ γι' αὐτὸ φιλοδοξήσατε ἕνα πρᾶγμα: νὰ σᾶς εὐλογῇ ὁ λαός μας καὶ ὁ Θεός μας. Καὶ τώρα πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐπαναλαμβάνω μίαν εὐχή, τὴν εὐχὴ ὅλων μας: Εἴθε ἡ χαρὰ τοῦ Κυρίου νὰ εἶναι πεπληρωμένη ἐν ὑμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας.

Ὁ Λόγος τοῦ Ἐντιμ. Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Βασ. Βιτσαξῆ.

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ὁλόψυχη συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἔφτασε καὶ φέτος σὲ τούτη τὴ λαμπρὴ τὴν ὥρα, ποὺ συμβολίζει τὸν τρύγο τὸν πνευματικό.

Γιὰ ὅσες τελειώσατε τὶς σπουδές σας, οἱ κόποι, ἡ μελέτη καὶ τὰ ξενύχτια φτάσανε στὴ δικαίωσή τους. Χειροπιαστὸ σημάδι, ὁ ρόλος τὸ χαρτὶ — τὸ δίπλωμα — μὲ τὶς ἐπίσημες λέξεις, τὴ σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφή. Καὶ πίσω ἀπ' αὐτό, τὸ ἀληθινὸ μὰ ἄπιαστο πνευματικὸ καὶ ψυχικὸ στολίδι ποὺ προσφέρατε στὸν ἑαυτό σας, μὲ τὴν εὐσέβεια καὶ τὴ μελέτη σας, ὅλον τὸν καιρὸ ποὺ φοιτήσατε στὴν Ἀκαδημία. Μὲ τὴν ἐπιμέλεια καὶ μὲ τὴν προσευχὴ στεργιώσατε μέσ' τὶς ψυχές σας, γερὰ θεμέλια γιὰ τὸ Αὔριο. Τὸ δικό σας, τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ σᾶς χαρίσῃ ὁ Θεὸς καὶ τῶν παιδιῶν ποὺ μπορεῖ νὰ ἐμπιστευτῇ στὰ χέρια σας ἡ Κοινωνία.

Σὲ τοῦτο τὸ ἵδρυμα, ποὺ τὸ φύτεψε τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ καὶ ποὺ τὸ πότισε μὲ ἀγνὴ καὶ θερμὴ ἀγάπη ἡ Ὁμογένεια, ἤρθατε νὰ πάρετε τὸ ἅγιον φῶς τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Ἰδέας. Καὶ τώρα εἶστε ἕτοιμες νὰ τὸ μεταδώσετε καὶ νὰ τὸ σκορπίσετε γύρω σας ἄπλετο, μέσα ἀπὸ τὴν δροσερὴ νεανικὴ ψυχή σας.

Παρακολουθῶντας ἐδῶ καὶ λίγες μέρες τὶς ἐπιδείξεις ἑνὸς ἀπογευματινοῦ Ἑλληνικοῦ σχολειοῦ, θυμήθηκα τὴν τελετὴ στὴν ἐκκλησιά, τὴν ὥρα πού, πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση, ὁ παππᾶς στέκεται μὲ εὐλάβεια στὴν ὡραία πύλη μπροστὰ στὸ ἱερὸ καὶ καλεῖ τοὺς πιστοὺς νὰ πλησιάσουν καὶ νὰ πάρουν τὸ ἅγιον φῶς. «Δεῦτε λάβετε φῶς», φέλνει μὲ κατάνυξη.

Οἱ χριστιανοὶ πλησιάζουν μὲ εὐλάβεια καὶ μὲ φόβο Θεοῦ. Κατόπιν ἀνάβουν τὸ κερί τους καὶ ἀποσύρονται. Καὶ ὅταν γυρίσουν στὶς θέσεις τους, προσφέρουν τὴ λαμπάδα τους καὶ ἀνάβουν τὰ κεριὰ ἐκείνων ποὺ δὲν μποροῦν νὰ φτάσουν στὸ ἱερό. Τὴν εἰκόνα τούτη τὴν ἔφερε στὴ μνήμη μου, περισσότερο ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἡ σημερινὴ ἡ μέρα αὐτὴ στὴν Ἀκαδημία.

Εἰκονοστάσι καὶ ἱερὸ εἶναι, λαμπρὸ καὶ σεβάσμιο, ὁ χῶρος τοῦτος. Ἡ Ἐκκλησία μας τὸ εὐλόγησε καὶ τὸ ἁγίασε μὲ τὶς εὐχές της καὶ τὶς προσευχές της. Καὶ εἶναι κάθε μέρα καὶ κάθε ὥρα καὶ κάθε λεπτὸ ἐδῶ, παραμονὴ Ἀναστάσεως. Μιὰ καί, παραμονὴ Ἀναστάσεως εἶναι κάθε σπορὰ καὶ κάθε ἐλπιδοφόρα προσμονή.

Καὶ σὲ τούτη τὴν ὡραία πύλη, σὲ τούτη τὴν καθημερινὴ παραμονὴ τῆς Ἀναστάσεως, οἱ δάσκαλοι καὶ οἱ ἱερεῖς στέκονται μὲ ἁπλωμένα τὰ χέρια καὶ προσφέρουν, τὴν ὑπερκόσμια προσφορά: «Δεῦτε λάβετε φῶς».

Καὶ σεῖς μαθήτριες τῆς Ἀκαδημίας, προνομιοῦχες μέσα στὶς ἄλλες Ὀρθόδοξες Ἀμερικανοπούλες ποὺ κρατᾶνε ἀπὸ Ἑλληνικὴ γενιά, μπορέσατε νὰ πλησιάσετε σὲ τοῦτο τὸ λαμπρὸ τὸ ἱερὸ καὶ νὰ ἀνάψετε τὴν λαμπάδα σας, μὲ τὸ ἅγιο φῶς.

Κρατῆστε το ἄσβυστο μέσ' τὴ ψυχή σας, καὶ μεταφέρτε το στὸ σπίτι σας καὶ στὰ παιδιά σας. Κι' ἁπλῶστε καὶ σεῖς τὰ χέρια καὶ καλέστε μὲ τὴν ἴδια φωνὴ καὶ μὲ τὴν ἴδια πίστη τοὺς γύρω σας . . . «Δεῦτε λάβετε φῶς».

Ἐπιστολιμαῖαι εὐχαὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰακώβου πρὸς τὰς ἀποφοίτους τῆς Ἀκαδημίας.

(Ἀπὸ τὸ ἐφετεινὸν Λεύκωμα τῆς Ἀκαδημίας)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τώρα ποὺ ἀφίνετε τὸ ἀγαπημένο σχολειό, τὴν Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἀναπετάσατε τὸ πτυχίο σας σὰν κατάλευκο πανὶ στὸ καράβι τῶν ὡραίων ὁραματισμῶν σας καὶ μὲ τὴν πνοὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνοιχθῆτε ἄφοβα στὸ γαλάζιο πέλαγος τῶν προσδοκιῶν τῆς ἀγαπητῆς Ὁμογενείας.

Σᾶς συνοδεύουν αἱ σεπταὶ εὐλογίαι καὶ εὐχαὶ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου, αἱ προσευχαὶ τοῦ ἀειμνήστου Προκατόχου μου Κυροῦ Μιχαὴλ καὶ μὲ τὴν πειὸ μεγάλη στοργὴ σᾶς κατευοδώνουν τὰ ἐλπιδοφόρα βλέμματα ὅλων μας: ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν μέχρι τῶν συμμαθητριῶν σας.

Δώσατε στὰ ἀγαπημένα παιδιὰ τῶν σχολείων μας, ὅπου θὰ ὑπηρετήσητε, ὄχι κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σας, ἀλλὰ τὸν ἑαυτόν σας ὁλόκληρον γεμᾶτον ἀπὸ φλόγα καὶ πίστι καὶ ψυχὴ Ἑλληνορθόδοξη. Ἔτσι μόνον θὰ ἐπιτύχετε στὸ ἔργον σας. Ἔτσι μόνον δὲν θὰ ὑπολειφθῆτε τῆς ἀποστολῆς σας. Καὶ ἡ ἀποστολή σας εἶναι νὰ δικαιώσετε τὴν ἐμπιστοσύνη μας. Σᾶς ἐμπιστευόμεθα τὰ παιδιά μας. Λῶστέ τα μας πίσω μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς πνευματικῆς προσωπικότητός σας σφραγισμένα. Τὰ θέλομε ὄμορφα σὰν τὰ κρῖνα τοῦ ἀγροῦ· τὰ θέλομε νὰ σκορπίζουν φῶς σὰν τὲς διαμαντόχρυσες ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου· τὰ θέλομε ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ καλλιεργημένα, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀνθοφορήσουν μιὰ μέρα καὶ νὰ καρποφορήσουν χαρὰ καὶ περηφάνεια γιὰ τὴν Ἀμερικανικὴ καὶ Ἑλληνική μας Πατρίδα καὶ δόξα γιὰ τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ: τὴν πάνσεπτον Ὀρθόδοξό μας Ἐκκλησία.

Μὲ ὅλες τὲς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ
καὶ ὅλην μου τὴν πατρικὴν ἀγάπην,
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Μαΐου 26, 1961

ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Νέα διάρθρωσις τῆς Σχολῆς. — Νέος Διευθυντής. — Ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων. — Τὸ Δεῖπνον πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους τῆς Σχολῆς. — Συνέλευσις τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς. — Ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς Ὁμογενείας.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὴν 23ετῆ ζωὴν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν, ἐσημείωσε τὸ τετραήμερον 24—27 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Κάθε μία ἀπὸ τὰς τέσσαρας αὐτὰς ἡμέρας καὶ ἕνα ξεχωριστὸ αἴσθημα ἐκυριαρχοῦχε ἐπάνω ἀπὸ τὸν χλοερὸν λόφον τῆς Σχολῆς. Αἴσθημα δημιουργικόν ἐκφραζόμενον μὲ λόγια ποὺ ἀμέσως καθίσταντο ἔργα. Ἐνθουσιασμὸς — Πίστις — Ἀποφασιστικότης — Εὐγνωμοσύνη.

Α΄. ΗΜΕΡΑ: ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Μόνον αὐτοὶ ποὺ παρευρέθησαν εἰς τὸ Δεῖπνον ποὺ ἐδόθη μέσα εἰς τὸ μεγάλο Auditorium τῆς Σχολῆς τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, 24 Ἰουνίου, ἠμποροῦν νὰ νοιώσουν τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ ἐκυριάρχησε ἀλλὰ καὶ ἐξεδηλώθη εἰς ἔργα. Τὸ Δεῖπνον ἔδωσεν ἡ Γ΄. Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια, Νέας Ἀγγλίας, πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς. Σκοπός του ἦτο ἡ ἀπόσβεσις μέρους τοῦ ἐκ $435,000 χρέους τῆς Σχολῆς, ποὺ προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν 75 ἀκρῶν γῆς καὶ τὴν ἀνέγερσιν τριῶν νέων κτιρίων. Ἄνω τῶν 500 φίλων τῆς Σχολῆς προσῆλθον εἰς τὸ γεῦμα. Ἔδωσαν $100 ἕκαστος διὰ τὸ εἰσιτήριον τοῦ Δείπνου, καὶ ἔτσι συνελέγησαν $50,000. Ὁ ἐμπνευσμένος εὐχαριστήριος λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐνεθουσίασε τοὺς φιλογενεῖς συνδαιτημόνας καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας ἐπραγματοποιήθησαν ἄλλαι προσφοραί, ἀναβιβάσασαι τὸ ὁλικὸν ποσὸν εἰς $83,500. Θερμὰ συγχαρητήρια ὀφείλονται εἰς τὸν ἐνθουσιώδη ὁμογενῆ κ. Γεώργιον Ἀλεβίζον, ἀρχηγὸν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία διέθεσε τὰ εἰσιτήρια.

Β΄. ΗΜΕΡΑ: ΠΙΣΤΙΣ

Οἱ 14 ἐφετεινοὶ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς ἦσαν ἡ πλουσία συγκομιδὴ τῶν φροντίδων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν κόπων καὶ μόχθων τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν καθηγητῶν, τῶν θυσιῶν τῆς Ὁμογενείας, καὶ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ μελέτης αὐτῶν τῶν ἰδίων φοιτητῶν. Ὑπεράνω ὅμως πάντων ἐκυριαρχοῦσε κατὰ τὴν λαμπρὰν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων, τὴν Κυριακήν, 25ην Ἰουνίου, ἡ π ί σ τ ι ς. Πίστις εἰς τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ἔχει δώσει 240 ἀποφοίτους Ἱερεῖς. Ἡ πίστις αὐτὴ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων, τῶν φοιτώντων καὶ ὅλων ὅσων ἀγαποῦν τὴν Σχολήν, ὑπερεπήδησεν ὅσα ἐμπόδια παρουσιάσθησαν ἢ ἐδημιουργήθησαν καὶ προχωρεῖ πρὸς τὴν Πανεπιστημιακὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς Σχολῆς.

Γ΄. ΗΜΕΡΑ: ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

Μὲ πολλὴν λύπην ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὁ καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, ἐδέχθη τὴν ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παραίτησιν τῆς Ἁγίου Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννου Παπαδοπούλου, λόγῳ κοπώσεως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφοσιώσεως εἰς τὸ συγγραφικὸν ἔργον. Καὶ βαθυτάτην ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην τόσον ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἐφορείας, ὅσον καὶ ἑαυτοῦ, διότι στερεῖται πολυτίμου καὶ ἱκανοῦ συνεργάτου, εὐόρκως ὑπηρετήσαντος τὴν Ἐκκλησίαν ὄχι μόνον ἐν τῇ Σχολῇ, ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν ἐτάχθη.

Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διωρίσθη ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Βαλληνδρᾶς, ὅστις φθάνει εἰς Νέαν Ὑόρκην τῇ 7ῃ Ἰουλίου καὶ θὰ ἀναλάβῃ ἀμέσως τὰ καθήκοντά του.

Ἀποφασιστικότητος ἡμέρα ἦτο ἡ 26η Ἰουνίου, διότι κατ' αὐτὴν ἐνεκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἡ τελικὴ νέα διάρθρωσις τῆς Σχολῆς εἰς τριετῆ Θεολογικὴν Σχολὴν μὲ ἐκπαιδευτικὸν Διευθυντὴν τὸν Αἰδεσιμολ. Καθηγητὴν Δρα Γεώργιον Τσούμαν, καὶ τετραετὲς Κολλέγιον μὲ ἐκπαιδευτικὸν Διευθυντὴν τὸν Ἕλλογ. Καθηγητὴν Δρα Γεώργιον Προυσῆν. Νέοι Καθηγηταὶ προσλαμβάνονται δύο. Ἀμφότεροι ἀποστέλλονται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καθωρίσθη ἐπίσης τὸ νέον πρόγραμμα διδασκαλίας, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου διὰ τὰ Κολλέγια τῆς Συμπολιτείας. Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1961 ἄρχεται ἡ λειτουργία τοῦ Κολλεγίου. Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον θετικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν βῆμα πρὸς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου.

Δ΄. ΗΜΕΡΑ: ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Οἱ Κληρικοὶ ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶχαν τὴν ἐτησίαν συγκέντρωσίν των ὑπὸ τὰς στοργικὰς πτέρυγας τῆς πνευματικῆς Τροφοῦ αὐτῶν Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἦσαν ἐκεῖ ἀπόφοιτοι τῶν πρώτων ἐτῶν, ὅταν ἀκόμη ἡ Σχολὴ ἐλειτούργει εἰς τὸ Pomfret Center, Conn., καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς μέσης καὶ τῆς νέας περιόδου. Τὰ «παπαδάκια», διὰ τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἐξεφράζοντο τότε πολὺ «προστατευτικά», ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ παιδιά, ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Ἀμερικῇ. Συνεχισταὶ τοῦ ἔργου τῶν πρωτοπόρων Ἱερέων καὶ παρ' ὅλας τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν δύο γενεῶν — διαφορὰς λόγῳ διαφορετικῆς ἡλικίας, μορφώσεως καὶ λοιπῶν — ἡνώθησαν ψυχικῶς μετ' αὐτῶν μὲ τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἰδανικὰ αὐτῆς. Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Pomfret μὲ χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν εἶδαν καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν σειράν των, ὅτι καὶ οἱ νεώτεροι ἀδελφοί των εἶναι ἐξ ἴσου ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των.

Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα ἡ Ὁμογένεια ὑπεδέχθη τὴν νέαν προσπάθειαν ἀναδείξεως καὶ προαγωγῆς

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 213)

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

STAMFORD, CONN.

Ὑπὸ Αἰδ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Αἰδ. κ. Γεώργιον Δημητρακόπουλον, Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος τῶν Ἀρχαγγέλων, Stamford, Conn., ὁ πολυμελὴς ὅμιλος τῶν ἐκ Connecticut εὐλαβῶν προσκυνητῶν, πρὸ τῆς ἀπογειώσεως τοῦ ἀεροπλάνου.

The Pilgrims, headed by Rev. George Poulos of the Church of the Archangels of Stamford, Conn., about to depart on their Pilgrimage to the Ecumenical Patriarchate and the Shrines of the Holy Lands.

ΚΑΤΟΠΙΝ εἰδικῆς ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τῶν «Ταξιαρχῶν» τοῦ Stamford, Conn., μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἱερατικῶς αὐτῆς Προϊστάμενον Αἰδ. Γεώργιον Δημητρακόπουλον, ὠργάνωσε κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1960 ἱερὸν ὁμαδικὸν Προσκύνημα τῶν Κοινοτήτων τοῦ Connecticut διὰ τὴν Γενέτειραν, τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους.

Τόσον οἱ ἴδιοι οἱ προσκυνηταὶ ὅσον καὶ οἱ κατὰ τόπους ἀντιπρόσωποι ποὺ ἐδέχθησαν καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτούς, διεβεβαίωσαν ὅτι τὸ ταξίδι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς διάστημα ἑνὸς καὶ μόνον μηνός, εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀμέτρητες εἶναι οἱ θαυμάσιες ἐντυπώσεις ποὺ ἐσχημάτισαν διὰ κάθε τι Ἑλληνικὸν καὶ ἱερὸν ὅπου ἀντίκρυσαν οἱ Προσκυνηταί. Περισσότερες ὅμως εἶναι οἱ ἀναμνήσεις αὐτῶν, ἀναμνήσεις θρησκευτικὲς γεμᾶτες ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ὀντότητα ποὺ τίποτε δὲν θὰ σταθῇ ἱκανὸν νὰ τὶς σβύσῃ ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν πιστῶν Προσκυνητῶν. Τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Προσκύνημα ἦτο πράγματι μία σωστὴ ἀναγέννησις δι' ὅσους ἔλαβον μέρος εἰς αὐτό. Καὶ λέγω μία ἀναγέννησις, διότι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν κάθε Ἑλληνοαμερικανὸν νὰ ἰδῇ μὲ τὰ μάτια του τὰ ἀγαπημένα ἐδάφη τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος καὶ νὰ αἰσθανθῇ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν καταγωγήν του. Τὸ δὲ ταξίδι εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους μᾶς μετέφερε ἀπὸ τὴν βιοπάλην καὶ τὶς πρόσκαιρες ἀσχολίες εἰς τὴν ἐποχὴν ὅπου ἔζησε καὶ ἐδίδαξε τὴν Θείαν Θρησκείαν Αὐτοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Τὴν 18ην Ἰουλίου ἀνεχωρήσαμεν ἀεροπορικῶς 85 περίπου ἄτομα κατ' εὐθεῖαν διὰ τὴν Γενέτειραν. Πρὶν ἀκόμη ἀποβιβασθῶμεν τοῦ ἀεροσκάφους καὶ καθ' ὃν χρόνον διεσχίζαμεν τὰ σύννεφα, διεπιστώσαμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ὡραίαν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος μας, τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν κορμοστασιὰ τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Λυκαβηττοῦ. Μετὰ χαρᾶς μᾶς ὑπεδέχθησαν ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔδωσαν τὰς πρώτας ὁδηγίας.

Κατὰ τὴν ὀκταήμερον παραμονήν μας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπεσκέφθημεν ὁμαδικῶς τὰς Μυκήνας, τὴν Ἐπίδαυρον, τὴν Κόρινθον, τὸ Λουτράκι, τὸ Σούνιον, τὸν Ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τοὺς Δελφοὺς καὶ τὸ Βυζαντινὸν παρεκκλήσιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου, τὸν Τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, τὰ Βασιλικὰ Ἀνάκτορα, τὴν Τρίπολιν, τὴν Σπάρτην καὶ τὸν μεγαλοπρεπῆ διὰ τὰ μωσαϊκά του Βυζαντινὸν Ναὸν τοῦ Δαφνίου.

Ἐν συνεχείᾳ ὠργανώσαμεν ἑξαήμερον κρουαζιέραν ἀνὰ τὰ νησιὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρῶτο νησὶ ποὺ ἐπεσκέφθημεν ἦτο ἡ μεγαλόνησος Κρήτη, ποὺ μὲ τὰ ἀξιόλογα μνημεῖα τοῦ Παληοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ της θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησμόνητος. Ἀκολούθως μετέβημεν εἰς τὴν ὡραιοτάτην νῆσον Ρόδον. Ἐπεσκέφθημεν τὴν Ἀκρόπολιν Λίντος καὶ ἐπροσκυνήσαμεν εἰς τὸν

Βυζαντινὸν Ναὸν τοῦ 11ου αἰῶνος εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀπὸ ἐκεῖ μάλιστα διῆλθεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἐσταματήσαμεν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ πατρὸς τῆς Ἰατρικῆς, Ἱπποκράτους, τὴν Κῶ. Εἰς τὴν Πάτμον ἐπεσκέφθημεν τὴν ἐκεῖ Ἱερατικὴν Σχολὴν καὶ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὁ ἡγούμενος τοῦ ὁποίου μᾶς προσέφερε μεγάλην φιλοξενίαν. Ἐπροσκυνήσαμεν τὸ Ἱερὸν Σπήλαιον ὅπου ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἔγραψε τὴν Ἀποκάλυψιν. Εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Μοναστηρίου ὑπάρχουν ἱερὰ λείψανα ἁγίων ὡς καὶ ἡ Κάρα τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ. Ἡ νῆσος Δῆλος μᾶς ἔφερε πολλὲς ἀναμνήσεις καθ' ὅτι ἦτο τὸ ἀρχαιότερον Θρησκευτικὸν Κέντρον τῶν Ἑλλήνων. Ἡ δὲ κρουαζιέρα ἐτελείωσε μὲ τὴν ἐπίσκεψίν μας εἰς τὴν ὡραίαν Μύκονον.

Τὸ τρίτον μέρος τοῦ προγράμματός μας περιελάμβανε τριήμερον ἐπίσκεψιν εἰς Ἅγιον Ὄρος τῶν ἑξῆς Προσκυνητῶν: Ἱερ. Γεωργίου Δημητρακοπούλου, Νικολάου Κουλουκουντῆ, Μιχαὴλ Κουλουκουντῆ, Κωνσταντίνου Ὀδυσσέως, Ἱεροδιακόνου Παντελεήμονος. Μετέβημεν εἰς τὴν Μονὴν Βατοπεδίου, Ἰβήρων (ἐκεῖ μάλιστα ὑπάρχει καὶ ἡ ἀρχικὴ εἰκὼν τῆς Παναγίας τῶν Ἰβήρων ἡ Πορταϊτίσσης), εἰς τὴν Μονὴν Ἁγίου Διονυσίου ὅπου εὑρίσκονται ἱερὰ λείψανα ἁγίων, ὅπως ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ἡ ζώνη τῆς Παναγίας, εἰς τὰ Καυσοκαλύβια, εἰς τὸ Ρωσσικὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Παρηκολουθήσαμεν ὅλες τὶς ἱερὲς τελετὲς τοῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ μεσονυκτίου καὶ τῶν προηγιασμένων

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Τὴν 1ην Αὐγούστου φθάνοντες εἰς τὸ Σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ Προσκυνηταὶ ἠχμαλωτίσθησαν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν λαμπρὰν ὑποδοχήν, τὴν μεγάλην περιποίησιν καὶ φιλοξενίαν ποὺ ἐπεφύλαττε δι' ἡμᾶς ὁ Σεπτός μας Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας Α΄.

Δύο Διάκονοι μᾶς ὑπεδέχθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον καὶ μᾶς συνώδευσαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Χίλτον. Τὴν ἑπομένην ἡμέραν μᾶς ἐδέχθη ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μας εἰς ἀκρόασιν καὶ συνεχάρη ἅπαντας ἡμᾶς πατρικῶς διὰ τὴν θαυμασίαν ἰδέαν τῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἱεροῦ μας Προσκυνήματος. Παρήγγειλεν ἀμέσως ἡ Α.Θ.Π. εἰδικὰ πρόσωπα νὰ μᾶς συνοδεύσουν νὰ περιοδεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν Πόλιν.

Μπαίνοντες εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, μετεφέρθημεν νοερῶς 1000 ἔτη πίσω εἰς τὴν δοξασμένην ζωὴν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους. Καίτοι ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Σοφία δὲν εὑρίσκετο ὅπως τότε, εἰς τὰ μάτια τῆς ψυχῆς ὅλων τῶν Προσκυνητῶν ἔλαμψε ἡ δόξα ἡ παληά. Μετέβημεν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Χώρας, εἰς τὸ Βαλουκλῆ, εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν ὅπου ἐτελέσθη καὶ ἰδαιτέρα παράκλησις, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Βλαχερνῶν ὅπου διὰ πρώτην φορὰν ἐκεῖ ἐψάλη ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος τῆς Θεοτόκου πρὶν 1200 ἔτη. Ἐπεσκέφθημεν ἀκολούθως τὰ νησιὰ Πρώτη, Ἀντιγόνη, Χάλκη, ὅπου μάλιστα ἐφιλοξενήθημεν ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μαξίμου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν Πρίγκηπον ἐπεσκέφθημεν τὴν Στέγην τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ. Τὰ κορίτσια τῆς Σχολῆς ἡτοίμασαν ὡραῖον δεῖπνον. Δὲν παρελείψαμεν νὰ ἐκδράμωμεν εἰς τὸν Βόσπορον καὶ νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ ἄλλα ἄξια λόγου μνημεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Πατριαρχείου ἐτελέσαμεν Παράκλησιν, ὁ δὲ Σεπτὸς ἡμῶν Πατριάρχης προσέφερεν εἰς τὸν Εὐεργέτην τῆς Κοινότητός μας κ. Νικόλαον Κουλουκουντῆν ἱερὸν ὀφφίκιον διὰ τὰς πολλὰς ἀγαθοεργίας του. Εἰς κάθ' ἕνα Προσκυνητὴν ἡ Α.Θ.Π. ἐχάρισεν ἕνα χρυσὸν σταυρὸν ἁγιασμένον ἀπὸ τὸν Πανάγιον Τάφον. Τέλος προσεφέρθη εἰς ὅλους μας ὡραιότατον δεῖπνον κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Σεπτοῦ μας Πατριάρχου.

Ἐπεσκέφθημεν τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας τῆς Αἰγύπτου καὶ μᾶς ἐφιλοξένησεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ κ. κ. Πορφύριος, ὅστις μᾶς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν μετὰ διαφόρων ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐφρόντισεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος νὰ μᾶς δώσῃ εἰδικὸν ὁδηγὸν διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ Ἅγιον Ὄρος Σινᾶ καὶ τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος τῶν Ταξιαρχῶν, ὁ Νικόλαος Κουλουκουντῆς, ὁ Ἰωάννης Βλάμης καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Παντελεήμων ἐπέρασαν τὴν Διώρυγα τοῦ Σουέζ, διέσχισαν τὴν ἔρημον ὅπου διέσχισεν ὁ Μωϋσῆς μὲ τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Ἔπειτα ἀπὸ 17ωρον ταξίδι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ὅπου παρεμείναμεν δύο ἡμέρας. Ἐπροσκυνήσαμεν τὴν καιομένην βάτον ὅπου ὁ Μωϋσῆς ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ. Εἴδομεν καὶ ἐθαυμάσαμεν τὰ μωσαϊκὰ τοῦ Σωτῆρος, ἔργα τοῦ 6ου αἰῶνος, καὶ τὰ πρωτοφανῆ βιβλία ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σινᾶ. Ἠσπάσθημεν τὰ ἅγ. λείψανα τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης, ἥτις ἀκόμη καὶ σήμερον θεωρεῖται ἡ μεγαλυτέρα Ἁγία τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Παναγίαν. Μὲ εὐλάβειαν μεγάλην ἀνέβημεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πανυψήλου ὄρους τοῦ Μωϋσέως, ἵνα προσευχηθῶμεν ἐκεῖ ὅπου καὶ ὁ Μωϋσῆς προσευχόμενος ἔλαβε τὰς Δέκα Ἐντολὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀπεχωρίσθημεν τῆς Αἰγύπτου μὲ τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις, διότι ὅλοι οἱ ἐπίσημοι Αἰγύπτιοι ὡμιλοῦσαν τὴν γλῶσσαν μας τὴν μητρικήν, τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικήν.

Τὴν 12ην Αὐγούστου μετέβημεν ἀεροπορικῶς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον μᾶς ὑπεδέχθη ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Ζακχόπουλος κατ' ἐντολὴν τοῦ Πατριάρχου. Μετέβημεν καὶ ἐπροσκυνήσαμεν τὸν Τάφον τῆς Παναγίας, τὸν Κῆπον τῆς Γεθσημανῆ, τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Ἀναλήψεως. Εἰς τὸν Ἱερὸν Λόφον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐκεῖ ὅπου ἐχύθη τὸ τίμιον αἷμα καὶ δι-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 213)

ΑΣ ΑΦΗΝΩΜΕΝ ΑΝΟΙΚΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΣΥΝΕΠΕΣΕ τελευταίως νὰ περάσω, μαζὺ μὲ ἕνα φίλον, ἐμπρὸς ἀπὸ ἕνα Ρωμαιοκαθολικὸν Ναόν. Εἶχε ἀνοικτὰς τὰς θύρας του καὶ ἀπὸ μέσα ἐχύνετο πρὸς τὸν δρόμον συμπαθητικὸν φῶς μὲ λεπτὴν μυρωδιὰν θυμιάματος. Μὲ τὴν συνήθη ἀνθρωπίνην περιέργειαν, ὁ φίλος ἔστρεψε πρὸς ἐμὲ καὶ εἶπε: «Θεοφιλέστατε, διατὶ καὶ οἱ ἰδικοί μας Ναοί, ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, νὰ μὴ ἔχουν ἀνοικτὰς τὰς θύρας των καὶ κατὰ τὰς καθημερινὰς ὅπως εἰς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν;»

Ἀντελήφθην τὴν παρατήρησιν τοῦ φίλου. Συνέβη νὰ ὑπάγῃ πρὸ μηνὸς εἰς ἕνα ἰδικόν μας Ὀρθόδοξον Ναὸν καὶ εὗρῆκε τὰς θύρας του κλειστάς. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθει ἐνωρὶς ἦσαν ἠναγκασμένοι καὶ αὐτοὶ νὰ περιμένουν ἔξω, εἰς τὸ πεζοδρόμιον, ἕως ὅτου φθάσῃ ὁ Ἱερεύς μας καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰς θύρας τοῦ Ναοῦ.

Ἡ παρατήρησίς του ἔκαμε τὸν γράφοντα τὴν παροῦσαν σημείωσιν νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι εἶχε καὶ αὐτὸς πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα. Πολλὰς φορὰς (ἀπροειδοποίητα βέβαια) ἐπῆγα εἰς Ναούς μας ἐδῶ καὶ τοὺς εὗρῆκα κατάκλειστους. Καὶ ἔπρεπε νὰ περιμένω ἀρκετὰ ἕως ὅτου φθάσῃ κάποιος, Ἱερεὺς ἢ Ἐπίτροπος, μὲ κλειδὶ διὰ νὰ ἀνοίξῃ.

Νομίζω ὅτι σήμερον, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ὁ κόσμος ὅλος εὑρίσκεται ὑπὸ πολὺ δυσκόλους περιστάσεις. Καὶ εἶναι, συνεπῶς, ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ξεκλειδώσῃ τὰς θύρας τῶν Ναῶν της καὶ ἐδῶ. Ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς εἶναι δύναμις ἡ ὁποία ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετρηθῇ πραγματικῶς. Εἶναι ἡ μόνη δύναμις ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πάντα.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία διδάξῃ τὰ μέλη της νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν Ναὸν καὶ νὰ προσεύχωνται ἐγκαρδίως ζητοῦντα ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν δύναμίν Του διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος, θὰ ἐκπληρωθῇ τότε μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ κόσμου. «Δίδαξέ μας καὶ μάθε μας νὰ προσευχώμεθα» (Λουκ. 11, 1) εἶπον οἱ Μαθηταὶ εἰς τὸν Χριστόν. Σήμερον οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ ἴδιο, νὰ μᾶς διδάξῃ, δηλαδή, νὰ προσευχώμεθα παντοῦ καὶ πάντοτε. Δὲν πρέπει δὲ οἱ Ναοί μας νὰ μένουν κλειδωμένοι κατὰ τὰς καθημερινὰς ὅπως ἔχομεν πολλὰ παραδείγματα.

Ἂς βάλωμεν εἰς τὸν νοῦν μας τί θὰ ἠμποροῦσε νὰ συμβῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐὰν τὰ μέλη της ἐμάνθανον νὰ ἐμβαίνουν εἰς τὸν Ναὸν ἐλεύθερα, εἰς οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας, καὶ νὰ προσεύχωνται μὲ τὴν καρδιάν των, διότι ἐὰν ἡ καρδιὰ δὲν προσεύχεται ἄδικος ὁ κόπος τῆς γλώσσης. Ἡ πρώτη-πρώτη Ἐκκλησία ἐπῆρε πεῖραν τοῦ πράγματος αὐτοῦ. Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων διαβάζομεν τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: «Μετὰ τὴν προσευχὴν ἐσείσθη ὁ τόπος ὅπου ἦσαν συνηγμένοι. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας» (Πράξ. 4, 31).

Βέβαια, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι μόνον εἰς τὸν Ναὸν πρέπει νὰ προσευχώμεθα. Ἀπεναντίας, πρέπει νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι διὰ προσευχὴν ἢ μᾶλλον νὰ εἴμεθα εἰς στάσιν προσευχῆς ΠΑΝΤΟΤΕ. Καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ ἀσφαλέστατα πρέπει νὰ εἶναι Οἶκος Προσευχῆς, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Χριστός. (Ματθ. 21, 13).

Ἡ ἀνάγκη τῆς προσευχῆς, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν Μεγάλων Ἀνδρῶν, ἦτο πρωτοφανής. Καὶ αὐτοί, κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐντάσεως καὶ ἀγωνίας των, εἶδαν ἑαυτοὺς ὑποχρεωμένους νὰ ἐμβαίνουν εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς καὶ νὰ πίπτουν εἰς τὰ γόνατά των, διότι κατενόουν ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τόπος ὅπου νὰ καταφύγουν διὰ τὴν βοήθειαν τῆς ὁποίας εἶχον ἀνάγκην.

Ἂς σκεφθοῦμε ἐξ ἄλλου καὶ τί δύναμις θὰ προσετίθετο καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἐφημερίου ἐὰν οἱ ἐνορῖται του εἰσήρχοντο εἰς τὸν Ναόν του κατὰ τὰς καθημερινὰς καὶ προσηύχοντο καὶ διὰ τὸν ποιμένα των ποὺ καὶ αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην τῶν προσευχῶν τοῦ ποιμνίου του διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικὰ τὰ τόσα καὶ τόσα προβλήματά του, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἐνορῖται του ἔχουν ἀνάγκην αὐτοῦ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ψυχῆς των.

Πόσην δύναμιν — δύναμιν Θεοῦ — θὰ ἀποκτοῦσε ὁ κόσμος ἐὰν οἱ ἄνθρωποι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐμάνθανον νὰ πετιοῦνται εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ τὸν μεταβάλουν εἰς κέντρον δυναμικώτατον ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι. Ἀτομικὰ προβλήματα καὶ παγκόσμια ζητήματα θὰ ἠμποροῦσαν τότε νὰ λυθοῦν, διότι εἶναι μεγίστη ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ἡ ὁποία δὲν ἐχρησιμοποιήθη ἀκόμη τόσον ὅσον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε χρησιμοποιηθῇ. «Παρ' ἀνθρώποις τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἀδύνατα, παρὰ τῷ Θεῷ ὅμως τὰ πάντα εἶναι δυνατά».

Τὸ νὰ ἀνοίγωμεν καὶ κατὰ τὰς καθημερινὰς τὰς κλειστὰς θύρας τῶν ἐδῶ Ναῶν μας δὲν εἶναι μόνον ὑποχρέωσίς μας, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη μεγίστη. Ὅταν ἐξακολουθοῦμε νὰ ἔχωμε, κατὰ τὰς καθημερινάς, κλειδωμένους τοὺς Ἱ. Ναούς μας, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς Ἀκολουθίας, εἶναι ὡσὰν νὰ κλείωμε ἔξω τὴν δύναμιν αὐτὴν καὶ μάλιστα εἰς ἐποχήν, ὅπως ποείπομεν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην τῆς δυνάμεως αὐτῆς ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε.

Ἂς ἀνοίξωμεν μὲ τόλμην τὰς θύρας τῶν Ἱ. Ναῶν μας. Ἂς τὰς ἔχωμεν ἀνοικτὰς καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα. Ἂς προτρέπωμεν τοὺς Χριστιανούς μας νὰ ἐμβαίνουν εἰς τὸν Οἶκον τῆς Θυσίας ὁποτεδήποτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοὺς ὠθήσῃ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς πνευματικῆς πτωχείας.

Ἂς κτίσωμεν, ὅπου εἶναι δυνατόν, τὰ οἰκήματα τῶν

Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΠΑΥΛΟΝ

ΑΦ' ΟΥ ἀναπαρέστησε ζωηρῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Κορινθίων τὴν τελετὴν τῆς Θείας Εὐχαριστίας, προσθέτει τώρα καὶ τὸ ὑπόμνημά του διὰ νὰ τονίσῃ τὴν ἰδιάζουσαν σημασίαν τῆς ἱερᾶς τελετῆς:

«Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἔλθῃ».

Ἡ Θεία Εὐχαριστία, λέγει ὁ Παῦλος, εἶναι ἕνας ἰδιαίτερος τρόπος δι' οὗ οἱ πιστοὶ καταγγέλλουν, ὁμολογοῦν καὶ διακηρύσσουν τὴν πίστιν των εἰς τὸν Σταυρικὸν Θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ μόνου μέσου εἰς Σωτηρίαν. Πράγματι ἡ τελετὴ τῆς Θείας Λειτουργίας εἶναι ὁ καλύτερος καὶ ὁ βεβαιότερος τρόπος ὁμολογίας τῆς πίστεώς μας. Εἶναι ὁμολογία γινομένη ὑπὸ δραματικὴν μορφὴν ἐν ᾗ διὰ λόγων καὶ ὕμνων καὶ πράξεων λαμβάνει μέρος ὁλόκληρος ἡ προσωπικότης τοῦ πιστοῦ. Διὰ τῆς δραματικῆς ἐπαναλήψεως τῶν ὅσων ἔπραξε καὶ εἶπεν ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καθ' ἣν παρεδίδετο δι' ἡμᾶς ὁ πιστὸς ζῇ ἐν κυριολεξίᾳ παρόντα τὸν Χριστὸν καὶ κοινωνεῖ Αὐτοῦ προσωπικῶς. Τοῦτο θὰ γίνεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ **«ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ».** Οἱ πιστοὶ ζοῦν τὸν Χριστὸν διὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας μέχρι τῆς δευτέρας ἐλεύσεως ἢ τῆς Παρουσίας Αὐτοῦ. Κατὰ τὴν Παρουσίαν Αὐτοῦ δὲν θὰ χρειάζεται πλέον ἡ Θεία Εὐχαριστία ὡς μέσον Κοινωνίας Χριστοῦ, καθ' ὅσον θὰ ἔχωμεν Αὐτὸν τὸν Κύριον πρὸ ἡμῶν, «καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (Α΄. Θεσ. 4, 17).

Αἱ ἑρμηνευτικαὶ αὐταὶ ἐκφράσεις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐπὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας μᾶς ζωγραφίζουν τὸ πῶς ἡ Ἐκκλησία ζῇ τὸ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας. Ἡ ζωὴ τῶν πιστῶν κινεῖται μεταξὺ δύο ἱστορικῶν σημείων. Εὐγνώμων ἀνάμνησις τοῦ Σταυρικοῦ Θανάτου τοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ εἰς τὸ παρελθὸν ἤρχισεν ἡ Σωτηρία τοῦ Κόσμου, καὶ νοσταλγικὴ ἀναμονὴ πρὸς τὸ μέλλον μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὁπότε θὰ ἐπιτευχθῇ τὸ πλῆρες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Περὶ τῆς νοσταλγίας αὐτῆς μαρτυροῦν τὰ συνθήματα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας: «Μαρὰν ἀθά, ὁ Κύριος ἐγγύς, ἔρχου Κύριε» (Α΄. Κορ. 16, 22 — Φιλ. 4, 5 — Ἀποκ. 22, 20).

Κοινωνία Χριστοῦ καὶ Κοινωνία Ἁγίων. Ἐκτὸς τῆς σημασίας τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὡς ἀναμνήσεως καὶ ὁμολογίας πίστεως εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, τονίζει ὁ Παῦλος καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ὡς κοινωνίαν πιστῶν καὶ Χριστοῦ καὶ ὡς κοινωνίαν πιστῶν πρὸς ἀλλήλους.

«Τὸ ποτήριον ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ;»

«Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν;»

«Ὅτι εἷς ἄρτος [ἐστιν ὁ Χριστός, καὶ διὰ τοῦτο] ἓν σῶμα οἱ πολοὶ ἐσμέν».

«Οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου [τοῦ Χριστοῦ] μετέχομεν». (Α΄. Κορ. 10, 16-17).

Αἱ φράσεις αὐταὶ τοῦ Παύλου μᾶς δίδουν ζωντανὴν τὴν εἰκόνα πῶς οἱ πιστοὶ προσήρχοντο κατὰ σειρὰν ἵνα μετάσχωσι τοῦ ἑνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ ἑνὸς Ποτηρίου, καθὼς καὶ τὸ αἴσθημα ποὺ ἔζων οἱ πιστοὶ ὅτι πράγματι ἐκοινώνουν τὸν Χριστόν, ὅτι ἤρχοντο εἰς μίαν πραγματικὴν ἐσωτερικὴν ἕνωσιν μετ' Αὐτοῦ καὶ δι' Αὐτοῦ ἐκοινώνουν πρὸς ἀλλήλους. Ἕνας εἶναι ὁ Ἀμνὸς τοῦ ὁποίου μετέχομεν ὅλοι. «Τὸ γὰρ Πάσχα [ὁ πασχαλινὸς ἀμνὸς] ἡμῶν ἐτύθη Χριστός» (Α΄. Κορ. 5, 7). Ὡς μετέχοντες τοῦ ἑνὸς Ἀμνοῦ οἱ πάντες γινόμεθα ἕν, καὶ ἀποτελοῦμεν τὴν ζηλευτὴν κοινωνίαν τῶν Ἁγίων. (Πρβλ. Ἰωάν. 6, 56, 15, ιε΄, 17, 23).

Θεωρίαν περὶ μεταβολῆς τῶν στοιχείων δὲν μᾶς διδάσκει ὁ Παῦλος, ἀλλ' οὐδὲ εἶναι δυνατὴ τοιαύτη. Ἡ μεταβολὴ κατὰ τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν δὲν γίνεται ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ πεδίου, ἀλλ' ὑπερφυσικῶς, διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ δι' ὑπερφυσικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν πιστῶν. Ὡς τοιαύτη εἶναι κάποτε ποὺ ἐκφεύγει τὴν νοητικὴν δύναμιν τοῦ λόγου καὶ τὸ ζῇ μόνον ἡ ψυχή. Εἶναι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως κατ' ἐξοχὴν ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ ζῇ τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, διότι αὐτὰ εἶναι τὰ ἅπαξ θυσιασθέντα δι' ἡμᾶς, καὶ διότι οὕτω ἠθέλησεν ὁ Χριστὸς ὅπως συνεχίζῃ τὴν παρουσίαν Του ἐν ἡμῖν «ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ» πάλιν.

Ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καθαρῶς Χριστοκεντρική. Ἡ δὲ Σταυρικὴ Θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσα λυτρωτικὴ χάρις ἀποτελοῦν τὴν οὐσίαν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Ἐκκλησία χωρὶς τὴν Θυσίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει. Ἀλλὰ καὶ Χριστὸς χωρὶς τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, δὲν νοεῖται (Πρβλ. Ἐφ. 1, 22-23). Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Χριστὸν καὶ ἑνούμενοι μετ' Αὐτοῦ πνευματικῶς σώζονται

εὐλαβῶν Ἱερέων μας κοντὰ εἰς τοὺς Ναούς, παρὰ πλάγι ἢ ἀντικρύ, διότι αὐτὸ θὰ διευκολύνῃ κατὰ πολὺ ἴσως τὸ ἄνοιγμα τῶν Ναῶν κατὰ τὰς καθημερινάς. Ἔχομεν, τοὐλάχιστον ἐδῶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὰ μέσα διὰ νὰ τὸ κάμωμεν. Ὁ Ἱερεύς, κατοικῶν κοντὰ εἰς τὸν Ναόν του, θὰ ἐπιβλέπῃ ὥστε ὁ Ἐκκλησιάρχης νὰ ἔχῃ πάντοτε τὸν Ναὸν ἀνοικτὸν κατὰ τὴν ἡμέραν.

Ὁ φόβος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων ὅτι ἐνδέχεται νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς κακοποιὸς εἰς τὸν Ναὸν καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἢ νὰ βεβηλώσῃ κάτι, δὲν στηρίζεται, νομίζω. Διότι πολὺ σπανίως συμβαίνουν τοιαῦται κλοπαί. Ἐὰν μάλιστα ληφθοῦν μέτρα ὥστε νὰ μὴ ἀφήνωνται μετρητὰ ἐπὶ τοῦ παγκαρίου, δὲν θὰ συμβῇ μικροκλοπὴ εἰς τὸν Ναόν. Μὲ τὰ σημερινὰ ἄλλως τε μέσα καὶ μέτρα ἀσφαλείας, ὅλαι αἱ προφυλάξεις εἶναι ἐδῶ δυναταί. Ὥστε ἂς ἀφήνωμεν ἀνοικτὰς τὰς θύρας τῶν Ναῶν μας καὶ κατὰ τὰς καθημερινάς.

ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ἁμαρτίας, ἀναγεννῶνται πνευματικῶς, γίνονται Καινὴ Κτίσις μέσα εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὴν ἕνωσιν αὐτὴν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν ζῇ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως εἰς Χριστόν, διὰ τοῦ ἐναρέτου βίου (τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ), καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Διὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας συνεχίζεται ἡ Μία Θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ πιστοὶ καλοῦνται καὶ προσέρχονται καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν καὶ καρποῦνται τὰ ἀπολυτρωτικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἀνέκαθεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κατὰ ρητὴν Αὐτοῦ ἐντολήν, ζῇ τὴν πίστιν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἥτις θὰ ἀποτελῇ τὸν ἰδεωδέστερον τρόπον τῆς ζωῆς τῆς πίστεως.

Ἡ ζῶσα αὕτη πίστις εἰς Χριστὸν καὶ ἰδαιτέρως ἡ κατὰ τὴν λατρείαν πραγματικὴ κοινωνία τῶν πιστῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀπετέλεσαν τὴν κυρίαν δύναμιν, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν ταχεῖαν μετάδοσιν καὶ τὴν σταθερὰν ἑδρέωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν πρώτων Χριστιανῶν.

Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτόν. Ὅταν ὁ πιστὸς γνωρίζει τί γίνεται κατὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν, τότε γνωρίζει πῶς πρέπει νὰ προσέρχεται εἰς αὐτήν. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος προτρέπει αὐστηρὰν ἐξέτασιν τοῦ ἑαυτοῦ μας πρὶν προσέλθωμεν καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἡμέραν ποὺ προσερχόμεθα εἰς Κοινωνίαν.

«Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτὸν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω».

Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν θρησκευτικήν μας ζωήν. Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ προσέρχεται «ἀναξίως», χωρὶς τὴν κατάλληλον προπαρασκευὴν μὲ πίστιν, ἀγάπην καὶ φόβον Θεοῦ, οὗτος ἀντὶ ζωῆς λαμβάνει ἐν ἑαυτῷ «κρίμα», κατάκρισιν. Μὲ τοιαύτην ἀπρόσεκτον συμμετοχὴν ὄχι μόνον δὲν συγχωροῦνται ἁμαρτίαι ἀλλὰ καὶ ἄλλη βαρυτέρα προστίθεται. «Ἡ τοσούτων ἀγαθῶν αἰτία καὶ ζωὴν βρύουσα τράπεζα αὕτη κρίμα γίνεται, οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προσιόντος προαίρεσιν» (Χρυσ.). Δι' ὃ προσθέτει ὁ Παῦλος: «Ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου».

Ὅσοι πιστεύουν, καταγγέλλουν τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καὶ ἡ Κοινωνία γίνεται φάρμακον ἀθανασίας. Ὅσοι προσέρχονται χωρὶς τὴν πρέπουσαν αὐτοεξέτασιν, χωρὶς τὴν πρέπουσαν ἐκτίμησιν τῶν τελουμένων, καθίστανται ἔνοχοι περιφρονήσεως, βεβηλώσεως αὐτοῦ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου ὃ προσφέρεται ἐν τῇ Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ· καθίστανται ἔνοχοι αὐτῆς τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ ὡς ἄλλοι σταυρωταί! Οὐδεὶς δύναται νὰ βυθομετρήσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἁμαρτίας ταύτης! Καὶ ὅμως πόσοι ἀδιαφορῶμεν διὰ τὴν πραγματικὴν καὶ ἐνσυνείδητον συμμετοχήν μας εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν!

Προσερχόμεθα ἐγκαίρως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ Χριστοῦ. Ἔχωμεν πίστιν συνειδητὴν εἰς τὰ τελούμενα κατ' αὐτήν. Πρὸς Θεοῦ μὴ θέτωμεν πρῶτον τὰς προσωπικὰς ἀνέσεις καὶ ἰδιοτροπίας «ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν», ὡς τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, Α΄. Κορ. 11, 27-34.

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 210)

εμελίσθη τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ Προσκυνηταὶ παρηκολούθησαν μεσονύκτιον Ὄρθρον καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ μετέλαβον τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Αἰδ. Γ. Δημητρακόπουλος, λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐνῷ οἱ λοιποὶ προσκυνηταὶ συνέψαλλον μετ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν μᾶς ἐφιλοξένησεν ὁ Σκευοφύλαξ Γερμανός. Μᾶς ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Βενέδικτος Α΄. καὶ μᾶς συνεχάρη διὰ τὸ ὁμαδικὸν Ἱερόν μας Προσκύνημα.

Ἐπεσκέφθημεν ἐν συνεχείᾳ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν, τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Ἰορδάνου ὅπου ὅλοι οἱ Προσκυνηταὶ ἐβαπτίσθησαν καὶ ἔγιναν Χατζῆδες, τὸ Σαραντάριον (ὅπου ἐπειράχθη ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸν Διάβολον), τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ζακχαίου, τὸν Τάφον τοῦ Λαζάρου εἰς τὴν Βιθυνίαν, τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβου εἰς τὴν Σαμάρειαν, τὴν Κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, τὸ Πραιτώριον τοῦ Ποντίου Πιλάτου, τὴν Φυλακὴν τοῦ Χριστοῦ, τὴν Φάτνην τῆς Γεννήσεως εἰς τὴν Βηθλεέμ, τὴν χώραν τῶν Χεβρῶν ὅπου ὁ Ἀβραὰμ ἐφιλοξένησε τοὺς τρεῖς ἀγγέλους, καὶ τοὺς τάφους τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

Τὴν 16ην Αὐγούστου, γεμᾶτοι ἐνθουσιασμὸν καὶ ψυχικὴν ἀγαλλίασιν καὶ ἀναγεννημένοι ψυχικῶς, ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν θετήν μας πατρίδα, τὴν Ἀμερικήν.

Η ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 208)

τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς, ἀπαντῶσα μὲ ἔργα εἰς κάθε ἐρώτησιν, ἀπορίαν καὶ κρίσιν.

Ὁ δὲ Σεπτὸς Προκαθήμενος τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑποβληθῇ τὸ σχέδιον ἀναδιοργανώσεως τῆς Σχολῆς καὶ διοργανώσεως Δείπνων πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους αὐτῆς ὡς καὶ ἰσχυροτέραν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς, ἀπέστειλε τὸ κάτωθι σεπτὸν τηλεγράφημα εὐλογίας:

«Ἀρχιεπίσκοπον Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς Ἰάκωβον. Εὐχαριστοῦντες συγχαίρομεν Ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Ἱερότητι, ἐπὶ ἀναλαμβανομένῃ ἐκστρατείᾳ, ἐπευλογοῦμεν πατρικῶς μεγαλόπνοον πρόγραμμα ὑμῶν ἐν παντί, ἀποβλέποντες μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς ὑμᾶς τοὺς συνεργάτας ὑμῶν Ἀρχιερεῖς, τὸν ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν.

23 Ἰουνίου 1961.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ

Γ΄. (τελευταῖον)

Εἰς ἄλλο σημεῖον τοῦ λόγου του, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἀθηναγόρας, ἔλεγε:

«Ὡς αὐτόνομος, ἡ Ἐκκλησία Ἀμερικῆς θὰ περιήρχετο εἰς τελευταίαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν Ἀμερικῇ, λόγῳ χρονολογίας ἱδρύσεως, ἐνῷ **παραμένουσα ἐπαρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐκέκτητο τὴν πρώτην θέσιν, διὰ λόγους κανονικοὺς καὶ ἱστορικούς».**

* * *

Τὰ λεχθέντα τότε ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἀθηναγόρου δὲν ἦσαν σχήματα λόγου, ἀλλὰ διαπιστώσεις βασιζόμεναι εἰς τὴν Ἱστορίαν, τὴν Παράδοσιν καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποδειχθέντα ἀπολύτως ἀκριβῆ, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν σημερινὴν ἡγετικὴν πράγματι, θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἔναντι τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἄλλως τε τὸ ὅλον θέμα ἐξεταζόμενον βάσει ἱστορικῶν καὶ κανονικῶν κριτηρίων ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ Δ΄. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ συνελθοῦσα ἐν Χαλκηδόνι τῷ 451, εἶχε θεσπίσει τὸν ΚΗ΄ Κανόνα, ὁ ὁποῖος παραμένει ἡ σημαντικωτέρα βάσις τῆς κανονικῆς προνομιακῆς θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔναντι τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα αὐτόν, εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως παραχωροῦνται τὰ πρωτεῖα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν Ἀνατολήν, ἴσα πρὸς τὰ πρεσβεῖα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Δύσιν. Ἐπίσης εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα νὰ χειροτονῇ τοὺς «ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς» Ἐπισκόπους. Ὁ Μιχαὴλ Ι. Γαλανός, ἄλλοτε διευθυντὴς τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Κήρυκος», εἰς μίαν μελέτην του, παρατηρεῖ: «Ὑπὸ τὴν ἔκφρασιν «ἐν βαρβαρικοῖς» ἐννοοῦνται τόποι ἐξωτερικοί, ἀποκαλούμενοι οὕτω κατὰ τὴν τότε περὶ αὐτῶν φρασεολογίαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐγειτόνευον πρὸς τὰς διοικήσεις καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐξαρχίας τοῦ Πόντου, τῆς Ἀσίας, τῆς Θράκης».

Ὅτι πρόκειται περὶ τόπων ἐξωτερικῶν μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ ὅσα λέγει ὁ Βαλσαμὼν εἰς τὸ σχόλιόν του ἐπὶ τοῦ προκειμένου κανόνος: «Ἐπισκοπὰς δὲ εἶναι ἐν τοῖς βαρβάροις τὴν Ἀλανίαν, τὴν Ρωσσίαν καὶ ἑτέρας».

Ὁ μέγας Ἕλλην ἱστορικὸς Κ. Παπαρρηγόπουλος σημειώνει εἰς τὸν Ε΄. τόμον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὅτι αἱ Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι συνεκροτήθησαν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην ἀπὸ φυγάδας Ἕλληνας ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑπήγοντο ὅλαι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Συγκεκριμμένως γράφει: «Οἱ ἐν ἁπάσαις ταύταις ταῖς χώραις Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, διετέλουν ὑπὸ Ἱεράρχας ὑπαγομένους εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον».

Τέλος ὅταν, διὰ λόγους πολιτικοὺς καὶ ἄλλους, τῷ 1908 αἱ Ἑλληνορθόδοξοι Κοινότητες τῆς Ἀμερικῆς εἶχον παροδικῶς τεθῇ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς σχετικὴν ἐγκύκλιόν της ὑπεγράμμιζεν ὅτι «ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ΄. μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου διὰ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσιν, **ἐξεχώρησε τὸ κανονικόν, κυριαρχικὸν δικαίωμα ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ἔν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς χώραις Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν** τῇ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ».

Μὲ ἄλλους λόγους, αὐτὴ αὕτη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παρεῖχεν ἐκ νέου τὴν πανηγυρικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ κανονικὸν δικαίωμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης ἀνήκει εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ μόνον εἰς αὐτό. Ἂς σημειωθῇ ἐπιπροσθέτως, ὅτι κατὰ τὸν νόμον, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος συγκροτοῦν ὅλοι οἱ ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου Χριστιανοὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος». (Κ. Οἰκονόμου «Σωζόμενα» Τόμ. 2ος).

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω πρέπει ἐπίσης νὰ μνημονευθοῦν καὶ τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν Τόμον τὸν προβλέποντα τὴν ἵδρυσιν αὐτοδιοικήτου Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Ἀμερικῇ, τὸν ὁποῖον ἐξέδωκε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὴν 17ην Μαΐου τοῦ 1922. Εἰς τὸ προοίμιον τοῦ Τόμου ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς βασικά:

«Τῶν Ὀρθοδόξων παροικιῶν τῶν ἔξω τῶν κανονικῶν ὁρίων ἑκάστης τῶν ἐπὶ μέρους Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν εὑρισκομένων τὴν Ποιμαντορικὴν διακυβέρνησιν τῷ Ἁγιωτάτῳ Ἀποστολικῷ Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ αἱ κανονικαὶ διατάξεις καὶ ἡ διὰ τῶν αἰώνων Πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας ἀναγράφουσι».

ΑΚΑΤΑΛΥΤΟΣ Ο ΔΕΣΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, προκύπτει ἀδιαμφισβητήτως ὅτι ἡ ἐξάρτησις τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀποτελεῖ δεσμὸν ἀκατάλυτον διὰ λόγους κανονικούς, ἱστορικοὺς καὶ ἄλλους. Ἄνευ ὑπερβολῆς δύναται μάλιστα νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐξάρτησις αὕτη ἀποτελεῖ, πράγματι, προνόμιον διὰ τὴν Ὁμογένειαν, διότι ὅσον στενωτέρα εἶναι ἡ ἐξάρτησις αὕτη, τόσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ κῦρος καὶ ἡ αἴγλη τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἡ ὁποία εἶναι χώρα ἐμφορουμένη κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ σεβασμὸν τῶν ἱστορικῶν

θεσμῶν τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, καταβάλλουσα μάλιστα προσπαθείας, σήμερον παρὰ ποτὲ ἄλλοτε, συνδέσεως τοῦ πολιτισμοῦ της μὲ τὰ κέντρα καὶ τὰς πηγὰς τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Τί δὲν θὰ ἔδιδον αἱ διάφοροι Ἀμερικανικαὶ «Ἐκκλησίαι», διὰ νὰ συνδεθοῦν μὲ ἕνα αἰωνόβιον καὶ πάνσεπτον θεσμόν, ὅπως εἶναι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τοῦ ὁποίου ἡ αἴγλη παρὰ διαφόρους ἀντιξοότητας ἐξακολουθεῖ ν' ἀκτινοβολῇ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς!

Ἂς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι ἡ Ὁμογένεια εἰδικώτερον ἔχει κάθε λόγον νὰ στρέφῃ εὐγνωμόνως τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, διότι χάρις εἰς τὴν εἰρηνοποιὸν ἐπέμβασιν ἀπεσταλμένων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπανέκτησε τὴν ἑνότητά της, ἥτις ἀπετέλεσε τὸ θεμέλιον τῆς ἀναπτύξεως, ἀνθήσεως καὶ ἀνυψώσεως αὐτῆς ὑπὸ ἔποψιν γοήτρου. Ἡ ἑνότης τῆς Ὁμογενείας ὑπὸ τὴν μητρικὴν στοργὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, συνέβαλε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον, ἀκμὴν καὶ εὐρωστίαν τῶν Κοινοτήτων μας.

Ἐν συμπεράσματι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι, ἡ αὐτοδιοίκητος Ἐκκλησία Ἀμερικῆς, ὅπως σήμερον ὁμολογεῖται δημοσίᾳ ἀπὸ ἐξεχούσας πολιτικὰς προσωπικότητας τῆς Ἀμερικῆς, διεξεδίκησε καὶ ἐπέτυχε νὰ ἑδραιώσῃ τὸ κῦρος της χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην τοῦ ποιμνίου της. Ἀντιστρόφως τὸ πλήρωμά της βλέπει τὴν θέσιν του ἐνισχυομένην ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐλευθέρας διαρθρώσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Κοινωνίας, χάρις εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἐκκλησίας του. Ὡς ἐκ τούτου, οἱαδήποτε διαταραχὴ τῆς κατὰ πάντα ἐπωφελοῦς ἐθνικοθρησκευτικῆς καὶ φυλετικῆς καρποφόρου ἀλληλοεξαρτήσεως ταύτης, οὐχὶ μόνον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ, ἀλλὰ θὰ ζημιώσῃ αὐτὴν ταύτην τὴν Ὁμογένειαν, τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Ποῖος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ ἐπωμισθῇ τοιαύτας βαρείας εὐθύνας; Ἀσφαλῶς οὔτε ἡ Ἐκκλησία, οὔτε τὸ πλήρωμά της. Τινές, ἐλαφρῶς καὶ ἐπιπολαίως κρίνοντες τὰ πράγματα, ρίπτουν συνθήματα ἀπαράδεκτα καὶ ἐπιβλαβῆ. Τὸ ὑγιὲς ὅμως ἔνστικτον τοῦ πληρώματος δὲν δύναται εἰμὴ ν' ἀποκρούσῃ καὶ ν' ἀπορρίψῃ τὰ συνθήματα αὐτὰ ὡς ὑπονομεύοντα, τίς οἶδε διὰ ποίους σκοπούς, αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς λαμπρᾶς ὁμογενειακῆς μας ὀργανώσεως.

Καὶ ἀνωτέρω εἴχομεν ὑπογραμμίσει ὅτι Ἐκκλησία καὶ ποίμνιον εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀποτελοῦν ἕνα ἑνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον σύνολον, ἕνα σῶμα, τὸ ὁποῖον ἀποκοπτόμενον ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς αἴγλης, τοῦ γοήτρου καὶ τῆς παγκοσμίου ἀκτινοβολίας, ὡς εἶναι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, θὰ εἶναι καταδικασμένη εἰς πτῶσιν, μαρασμὸν καὶ ἀνυποληψίαν.

Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται ὅτι θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν Ρόδον, ὑπὸ τὴν προεδρείαν Ἱεράρχου ἀντιπροσωπεύοντος τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, Πανορθόδοξον Συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσῃ ἐκ νέου τὰ προβλήματα τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν γένει. Ὡς ἐδήλωσεν ἐσχάτως ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης κ. Χρυσόστομος Κωνσταντινίδης πρὸς συνεργάτην Ἀμερικανικοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ περιοδικοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου θὰ ἀνανεωθῇ πανηγυρικῶς τὸ γεγονὸς ὅτι «ἡ πρωτοβουλία, τὰ πρεσβεῖα, ἡ ὑπεύθυνος παρέμβασις, μεταξὺ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Νέας Ρώμης, ἤτοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Οὕτω τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θὰ περιβληθῇ διὰ νέας αἴγλης, ἡ ὁποία ἤδη ἐνισχύθη διὰ τῆς εἰς αὐτὸ ἐπισκέψεως τόσον τοῦ Πατριάρχου Ρωσσίας κ. κ. Ἀλεξίου ὡς καὶ τοῦ Πριμάτου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Δρος Φίσερ. Ἡ διαπίστωσις αὕτη εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικὴ σήμερον, ὁπότε παρατηρεῖται παγκόσμιος κίνησις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία βεβαίως ἐπιδρᾷ ἀνασχετικῶς κατὰ πάσης ἀποπείρας περαιτέρω κατατμήσεως. Εἶναι δὲ φυσικόν, ἐνισχυομένης τῆς διεθνοῦς θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου νὰ ἐνισχύηται ἐν ἀναλογίᾳ καὶ ἡ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μεταξὺ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐφ' ὅσον δὲ ἀνυψοῦται τὸ γόητρον τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας, παραλλήλως ἀνυψοῦται καὶ τὸ γόητρον τῆς Ὁμογενείας μας ὑπὸ ἔποψιν καὶ κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικήν.

ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Εἰδικὸς εἰς τὰ Ταξείδια

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ ἐντὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ δι' Ἑλλάδα, Κύπρον καὶ παντοῦ τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης, ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΣ.

Εἰδικὸς διὰ πᾶσαν σας μεταναστευτικὴν ὑπόθεσιν, διὰ τὴν σύνταξιν Ἑλληνικῶν Πληρεξουσίων ἐγγράφων, Δωρητηρίων, Ἀγοραπωλητηρίων, διὰ φορτώσεις δώρων δι' Ἑλλάδα, διὰ μεταφράσεις καὶ Γερμανικὰς ἀποζημιώσεις.

Γράψατε:

N. J. CASSAVETES

Acropole Express

303 West 42nd Street

New York 36, N. Y.

TELEPHONES:

CIrcle 5-4870

CIrcle 5-4871

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐπισκέπται τῆς Α.Θ.Π.

Τὴν Α.Θ.Π. ἐπεσκέφθησαν:

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰεζεκιὴλ (17 Ἰουνίου), τελέσας τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Π. Πατριαρχικῷ Ναῷ τῇ 18ῃ Ἰουνίου.

—Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας κ. Ἰάκωβος ἐκ Λονδίνου.

—Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Παντελεήμων ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀποστολαὶ

Τῇ 25ῃ Ἰουνίου ἀνεχώρησεν εἰς Λονδῖνον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάρδεων κ. Μάξιμος ἐν συνοδείᾳ τοῦ Ὑπογραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολ. κ. Γαβριὴλ, ἵνα παραστῇ εἰς τὰς τελετὰς τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας Σεβ. Ἀρθούρου Μιχαὴλ Ράμσεϊ.

Ἀπονομὴ Ὀφφικίου

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἀπένειμεν εἰς τὸν κ. Λάζαρον Ψαλτόπουλον, ἐκ τῶν παλαιῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχόντος Δεσποτάτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Πανορθόδοξος Διάσκεψις Ρόδου

Ἡ ἐπὶ τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως Ρόδου Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνεχίζει ἐπισταμένως τὰς ἐργασίας αὐτῆς πρὸς πληρεστέραν προετοιμασίαν τῶν ἀφορούντων τὴν Διάσκεψιν.

Ἅγιον Ὄρος

Ἰδιαιτέρα Ἐπιτροπὴ μελετᾷ τὰ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω, τὸ ὁποῖον συνεχίζει συγκεντρῶνον τὸ παγχριστιανικὸν ἐνδιαφέρον.

Παπικὴ Ἀντιπροσωπεία παρὰ τῷ Οἰκουμεν. Πατριάρχῃ

Τριμελὴς Ἀντιπροσωπεία τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότητος τοῦ Πάπα Ρώμης Ἰωάννου ΚΓ΄., μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Σεβ. Καρδινάλιον Τέστα, ἐπεσκέφθη τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν. Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ἐδέχθη τὴν Παπικὴν Ἀντιπροσωπείαν ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης τῇ 23ῃ Ἰουνίου.

Λεπτομέρειαι ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ἱστορικῆς ἐπισκέψεως θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Ἀπερχόμενος εἰς Ἀθήνας πρὸς περίθαλψιν, καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον, τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. Χριστοφόρος ἀνέθηκε, κατόπιν κοινῆς συσκέψεως μετὰ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν, τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἑρμουπόλεως κ. Εὐάγγελον καὶ Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντῖνον, παρασχὼν ἐγγράφως αὐτοῖς ἀπεριόριστον καὶ ἐν ἀπολύτῳ βαθμῷ τὴν Πατριαρχικὴν ἐξουσίαν. Ἤδη ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ἐφησυχάζει ἐν Κηφισίᾳ.

—Μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως ἐχαιρετίσθη ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Ἱερολ. Θεοδώρου Ναγκιάμα, ἀποφοίτου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ Οὐγκάντα καταγομένου καὶ προοριζομένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν Ὀρθοδόξων τῆς πατρίδος του. Ἡ χειροτονία αὕτη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Τύπον νὰ ἀσχοληθῇ ἐκτενῶς ἐπὶ τοῦ μεγάλου ρόλου ὃν καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν Ἀφρικῇ καὶ δὴ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καθ' ἃς οἱ Λαοὶ ζητοῦν νὰ στηρίξουν τὴν χειραφέτησιν αὐτῶν ἐπὶ ὑγειῶν καὶ σταθερῶν βάθρων ἠθικῆς καὶ πολιτισμοῦ.

Ἐκκλησία Κρήτης Νέος Ἐπίσκοπος Σητείας

Τῇ 1ῃ Ἰουνίου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κρήτης ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Ἱερᾶς Πέτρας καὶ Σητείας ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος Βουζουνεράκης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Κρήτης. Ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο οὐχὶ ἀπ' εὐθείας, ὡς προβλέπει ὁ προσφάτως ψηφισθεὶς Καταστατικὸς Χάρτης, ἀλλὰ μὲ τὸ παλαιὸν σύστημα, ἤτοι διὰ προκρίσεως τριῶν Ἀρχιμανδριτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας θὰ ἐπιλέξῃ ἕνα. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. Βουζουνεράκης συνεκέντρωσε παμψηφίαν, θεωρεῖται ὡς οὐσιαστικῶς ἐκλεγείς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἡ Αἴτησις Εἰσδοχῆς τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἐν τῷ Π.Σ.Ε.

Τὴν 12ην Ἀπριλίου δι' ἐπισήμου γράμματος πρὸς τὸ Π.Σ.Ε. ὁ Μακ. Πατριάρχης Μόσχας κ. Ἀλέξιος ἐζήτησε τὴν ἔνταξιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας ὡς τακτικοῦ μέλους. Τὸ γεγονὸς ἐνέχει μεγίστην σημασίαν καὶ διὰ τὸν ἀριθμητικὸν ὄγκον τῆς ἐν Ρωσσίᾳ Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ τελικὴ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ ἐν τῇ Συνελεύσει τοῦ Νέου Δελχί.

Στατιστικαὶ ἐπὶ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας

Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ αἰτήσει παρέχονται ὑπευθύνως ὡς memorandum οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἐν Ρωσσίᾳ:

Ἐπισκοπαὶ 73 καθ' ἅπασαν τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Ἔξω τῆς Ρωσσίας ὑπάρχουν τρεῖς Ἐξαρχίαι: τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Δύο δικαιοδοσίαι Μητροπολιτικαί: τῶν Ἀλεουτίνων ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ καὶ τῆς Κορσοὺν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Δύο Ἀρχιεπίσκοποι: ἐν Βρυξέλλαις καὶ ἐν Καναδᾷ.

Δύο Ἐπίσκοποι: ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, Ἀμερικῆς.

Δύο Ἀρχιερεῖς Ἐπίτροποι ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ.

Πέντε Προϊστάμενοι: Ἀργεντινή, Ἰαπωνία, Αὐστρία, Οὐγγαρία καὶ Ὁλλανδία.

Μία Ἱεραποστολικὴ Ἑταιρεία ἐν Παλαιστίνῃ.

Πέντε Ἀντιπρόσωποι: ἐν Δαμασκῷ, Ἀλεξανδρείᾳ, Σόφιᾳ, Βελιγραδίῳ, Μπεϋρούτ.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ὑπάρχουν 20,000 ἐπίσημοι ἐνορίαι.

Τεσσαράκοντα Μοναὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Θεολογικαὶ Ἀκαδημίαι 2 καὶ Ἐκκλησιαστικὰ Σεμινάρια 6.

Οἱ Ἱερεῖς ὑπολογίζονται εἰς 30,000 καὶ οἱ Πρωθιερεῖς εἰς 73.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ
Προσεγγίζει πρὸς τὸ Π.Σ.Ε.

Ὁ Πατριάρχης τῆς Ρουμανίας Ἰουστινιανὸς ἐδήλωσεν εἰς ἐκπρόσωπον τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ ἐγγράφως ἐπανέλαβε τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῆς Ἐκκλησίας του ὅπως ἐγγίσῃ στενώτερον τὸ Π.Σ.Ε. καὶ ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Γ΄. Συνέλευσιν τοῦ Νέου Δελχί.

Συγχρονισμὸς Θεολογικῶν Ἐγχειριδίων ἐν Ρουμανίᾳ

Ἐπιτελεῖον ἐξ ἐπιλέκτων καθηγητῶν ἀνέλαβε τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐν χρήσει κειμένων ἀπὸ τοῦ 1949 καὶ ἐπέτυχεν ἐσχάτως, ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἰουστινιανοῦ, νὰ ἐκδώσῃ τοὺς πρώτους τόμους. Οὗτοι, μόλις ἐκτυπωθέντες, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν «ἀποτελοῦν ἀξιοζήλευτον ἐμφάνισιν τῆς Ὀρθοδόξου σκέψεως, ὡς καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους Ὀρθοδόξους καὶ μὴ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν μεθόδου καὶ τρόπου διαρθρώσεως τῆς διδακτέας ὕλης».

Κλείονται Μοναὶ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ

Αἱ γυναικεῖαι Μοναὶ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ κινδυνεύουν νὰ διαλυθοῦν κατόπιν τῆς ἐχθρικῆς ἐκστρατείας τῆς "Kultura" τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἰδοὺ αὐτὴ τί γράφει: «Τὸ καθεστὼς καίτοι σέβεται τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, ὅμως δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ ὅπως μία νέα γυνὴ σπαταλᾷ τὴν ζωήν της ἐν ταῖς Μοναῖς. Διὸ καὶ ἀπαγορεύεται τουντεῦθεν νὰ προσλαμβάνωνται νέαι ὑποψήφιοι διὰ τὸν Μοναχισμόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πανορθόδοξος Διάσκεψις Ρόδου

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ πρόσφατον συνεδρίασίν της διετύπωσε τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν κρίσιν της πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὴν Διορθόδοξον Σύσκεψιν τῆς Ρόδου.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ συνερχόμενον εἰς Γενεύην Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ μὲ θέματα προσφύγων καὶ μεταναστεύσεως, ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης Ἰάκωβος καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μπόνης.

Σύγκλησις Ἱεραρχίας

Ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Βογιατζῆς ὑπέγραψε τὸ διάταγμα περὶ ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ 18 ἕως 30 Σεπτεμβρίου, μὲ θέματα: (1) Μισθοδοσία Κλήρου, (2) Κατάργησις ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, (3) Καταρτισμὸς καταλόγου ἐκλογίμων πρὸς ἀρχιερατίαν, καὶ (4) Πλήρωσις τῶν τεσσάρων κενῶν Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν Σερρῶν, Σύρου, Μεσσηνίας καὶ Αἰτολωακαρνανίας.

Ἱερομόναχος Ἐλήστευσε Ἐκκλησίαν

Συνελήφθη ὑπὸ ὀργάνων τοῦ ΙΑ΄. Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πειραιῶς καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ὁ ἱερομόναχος Γερβάσιος Πετρακόπουλος, ἐτῶν 48, ὅστις εἶχε λεηλατήσει τὸν κλειστὸν ἀπὸ ἔτους Ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Νεαπόλεως, τῆς ὁποίας ἄλλοτε ἦτο ἐφημέριος. Ὁ Γερβάσιος εἶχεν ἀπολυθῇ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ εἶχε διαταχθῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐκ τοῦ ὁποίου προήρχετο.

Καταδίκη Ψευδοεπισκόπου

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεόκλητος διὰ τῆς ἀπὸ 14ης Ἰουνίου 1961 ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἐπληροφόρησε τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν., ὅτι «ὁ ἀναστατώσας τὰς Ἑλληνικὰς παροικίας τῆς Ἀμερικῆς ψευδοεπίσκοπος Νικόλαος Κατσουνάκης, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, διότι ἔφερε δημοσίως καὶ ἄνευ δικαιώματος τὴν στολὴν καὶ τὰ διακριτικὰ θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Ἐπισκόπου».

Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν Ρόδου

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατηρτίσθη ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον εἰς Ρόδον. Εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Ρόδου Σπυρίδωνος, μετέχουν ὁ Μητροπολίτης Καρπάθου Ἀπόστολος, ὡς Ἀντιπρόεδρος, καὶ ὡς μέλη ὁ Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας Παντελεήμων, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Θρησκευμάτων καθηγητὴς κ. Β. Ἰωαννίδης, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος, ὁ πρεσβευτὴς κ. Α. Καψαμπέλης, ὁ Διευθυντὴς Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποθέσεων κ. Θ. Πάϊζος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας κ. Θ. Βαΐδης, ὁ Δήμαρχος Ρόδου κ. Μ. Πετρίδης καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Π. Παπαχελᾶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ
Περὶ τῆς «Οἰκουμενικῆς» τῆς Ρώμης

Ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄. τῇ 12ῃ Ἰουνίου διώρισε τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία θὰ προπαρασκευάσῃ τὴν 21ην Ρωμαιοκαθολικὴν «Οἰκουμενικὴν» Σύνοδον τῆς Ρώμης τῷ 1963.

Θέματα τῆς Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ

Εἰς προσφάτους δηλώσεις του ὁ ἐπὶ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Καρδινάλιος A. Bea ἀνεκοίνωσεν ὅτι μεταξὺ τῶν πρὸς συζήτησιν θεμάτων θὰ συμπεριληφθοῦν τὸ τῆς Θρησκευτικῆς Ἐλευθερίας καὶ τὸ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐξέφρασε συγχρόνως τὴν ἱκανοποίησίν του ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἐντάξεως προσεχῶς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας εἰς τὸ Π.Σ.Ε.

Νέοι Ἐπίσκοποι — Ἱεραπόστολοι

Τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄. ἐχειροτόνησεν 14 νέους Ἐπισκόπους διὰ περιοχὰς ἱεραποστολικάς. Ἦτοι: 3 Κινέζους, 3 Ἀφρικανούς, 2 Ἰνδούς, 2 Ἰταλούς, 1 Βιρμανόν, 1 Ἰρλανδόν, 1 Ἀμερικανὸν καὶ 1 Ἄγγλον.

Τὸ Νέον Ρωμαιοκαθολικὸν Τυπικὸν

Πλεῖσται ἑορταὶ ἁγίων κατὰ τὸ νέον Τυπικὸν τῆς Sacrée Congrégation des Rites καὶ τῆς Παπικῆς ἐγκυκλίου Motu proprio Rubricarum Instructum παραλείπονται ἢ συγχωνεύονται. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἵνα ἐξαρθοῦν πανηγυρικώτερον αἱ Δεσποτικαὶ ἑορταὶ εἰς τὸν λειτουργικὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἀναμένεται ὅτι ἡ προσεχὴς Σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ θὰ ἀπαλείψῃ ὁριστικῶς ὡρισμένας μνήμας ἁγίων, αἱ ὁποῖαι βασίζονται εἰς συναξάρια νόθα καὶ ἀνιστόρητα.

Ἡ Διαγραφὴ τῆς Ἁγίας Φιλομένης

Ἡ διαγραφὴ τῆς Ἁγίας Φιλομένης ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἁγίων, προκαλεῖ ἀληθῆ σάλον εἰς τὴν πολίχνην, ὅπου ὑπάρχει τὸ ἅγιον λείψανόν της. «Ἦτο ἁγία ἐπὶ 160 χρόνια καὶ εἶναι ἀκόμη ἁγία», λέγουν οἱ χωρικοὶ πλήρεις ἀγανακτήσεως.

Ἡ «Ἁγία Φιλομένη» ἦτο μία Ρωμαία τοῦ 4ου αἰῶνος μ.Χ. Ἐνομίσθη

κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν κατακομβῶν εἰς Ρώμην τὸ 1802, ὅτι ὑπῆρξε μία παλαιὰ μάρτυς, ἀλλ' ἤδη θεωρεῖται ὡς μία ἀνώνυμος χριστιανή, τῆς ὁποίας ὁ βίος δὲν εἶναι θετικῶς γνωστός.

Ὁ δήμαρχος Πάολο ντὶ Λούτσια, διευθύνων τὴν κομμουνιστικὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος καὶ πρόεδρος μιᾶς νέας «φιλικῆς πρὸς τὴν Ἁγίαν Φιλομένην» ἐπιτροπῆς, ζητεῖ ὅπως «ἐὰν δὲν εἶναι ἁγία», ὅλα τὰ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν πέριξ αὐτοῦ κτημάτων ἐπιστραφοῦν εἰς τὴν πόλιν.

Καὶ ἡ Ἁγιοποίησις Μοναχῆς Ἀποθανούσης τῷ 1922

Ἡ νέα ἁγία εἶναι ἡ ἀδελφὴ Μπερτίλλα Μποσκαρντίνι, ἡ ὁποία ἀνεκηρύχθη ἁγία εἰς τὴν Βασιλικὴν τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν 11ην Ἰουνίου ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ τῆς ὁποίας προῒστατο ὁ Πάπας Ἰωάννης 23ος.

Ἡ ἀδελφὴ Μπερτίλλα ἀπέθανεν ἀπὸ καρκίνον τῷ 1922, εἰς ἡλικίαν 34 ἐτῶν. Ἡ ἐπίσημος βιογραφία της, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ Δελτίον Πληροφοριῶν τοῦ Βατικανοῦ, λέγει ὅτι, ὅταν ἔγινε μοναχή, ἡ ἡγουμένη τοῦ Νοσοκομείου Τρεβίζο εἰς Ἰταλίαν, ὅπου εἶχε διορισθῇ, «ἐθεώρει τὴν ἀδελφὴν Μπερτίλλα μᾶλλον ὡς φόρτον παρὰ ὡς βοήθειαν». Ἡ ἀδελφὴ Μπερτίλλα ἐγεννήθη εἰς Μπρέζτολα τῆς Ἰταλίας, τὴν 6ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1888.

Name of St. Philomena Erased

Vatican sources confirmed that the name of "Saint Philomena, the Virgin Martyr" has been stricken from the Roman Catholic religious calendar because there is no proof she even existed.

«Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος Πατὴρ τῆς Ὀρθοδοξίας»

Τὸν ἐν Νέᾳ Ἀγγλίᾳ Ναὸν τῆς ἄλλοτε «Ἁγίας Φιλομένης» ὁ Σεβ. Καρδινάλιος Coushin μετωνόμασε «Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, Πατρὸς τῆς Ὀρθοδοξίας».

"Osservatore Romano"

Ὁ «Ρωμαῖος Παρατηρητὴς» ἑόρτασε κατ' αὐτὰς τὴν ἑκατονταετηρίδα του. Ἱδρύθη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ἀλλὰ καὶ σήμερον δὲν εἶναι τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ «πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐφημερὶς» τοῦ Βατικανοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Θεολογικαὶ Συζητήσεις ἐν Ἀγγλίᾳ

Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πρεσβυτεριανὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας ἀπεφάσισαν νὰ ἐπαναλάβουν προσεχῶς τὰς διακοπείσας Θεολογικὰς συζητήσεις. Ἰδοὺ τὰ θέματα:

Ἑνότης ἐν ἀντιδιαστολῇ μὲ τὴν ὁμοιομορφίαν.

Ἡ ἔννοια τοῦ «κύρους» τῆς χειροτονίας.

Ἡ διδασκαλία περὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἀποστολικὴ διαδοχὴ ἐν σχέσει μὲ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἔλξις τῆς Βυζαντινῆς Λειτουργίας

Πλεῖστοι Κληρικοὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐνθουσιωδῶς συνηγοροῦν δι' ἐπιστολῶν εἰς τοὺς Church Times, ὅπως τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ τελοῦν τὴν Λειτουργίαν μας. Ἐν αὐτῇ διαβλέπουν τὴν ὡραιοτέραν καὶ πολυτιμοτέραν λειτουργικὴν μορφὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οὐ μόνον αἱ ἀπαράμιλλοι Εὐχαί της, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀργανικὴ αὐτῆς ἑνότης, ἐπιτρέπουσα τὸ πλήρωμα νὰ αἰσθάνεται ὡς ἰδικήν του λατρείαν τὴν Εὐχαριστίαν, ἀποτελοῦν λόγους ὅπως διαδοθῇ εὐρύτερον, κατόπιν ἐννοεῖται τῆς ἀδείας τῶν Ἀγγλικανῶν Ἐπισκόπων.

Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι

Τῇ 3ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡνώθησαν αἱ Ἐκκλησίαι Congregational and Christian μετὰ τῆς Evangelical and Reformed Church εἰς μίαν νέαν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα "United Church of Christ," ἀριθμοῦσαν περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια μελῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διεθνὲς Συνέδριον Καινῆς Διαθήκης

Τὸ Β'. Διεθνὲς Συνέδριον ἐπὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης συγκαλεῖται τὸν Σεπτέμβριον ἐν Ὀξφόρδῃ μὲ κύριον θέμα: "The New Testament Today." Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν γενομένων ἀνακαλύψεων τοῦ Qumram καὶ τῶν κριτικῶν ἐρευνῶν, προμηνύεται μεγάλη συμμετοχὴ ἑρμηνευτῶν καὶ βαθυστοχάστων ἀνακοινώσεων ἐξ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μικρὸν Λεξικὸν τῆς Βίβλου

Ἐξεδόθη ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῆς τσέπης, ἵνα διαφωτίζῃ εἰς πρώτην ἀνάγκην τὰς ἀπορίας πιστῶν καὶ μὴ πιστῶν. Κατορθώνει συμπεπυκνωμένως νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς κυριωτέρας ἀπορίας τοῦ σκεπτομένου ἀνθρώπου.

Ἔτος Διακονίας

Εἰς τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας ἔκκλησιν ὅπως προσέλθουν νέοι καὶ νέαι καὶ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἐθελοντικῶς, ἀπήντησαν 4,000. Τὸ ἔτος τοῦτο ἐχαρακτηρίσθη ἔτος Διακονίας. Πρὶν ἢ ἀναλάβουν ἐργασίας, παρακολουθοῦν προκαταρκτικὰ μαθήματα εἰς τὰ γνωστὰ Κέντρα τῶν Διακονισσῶν. Τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας ἀκολουθοῦν σήμερον καὶ ἄλλαι χῶραι: Ὁλλανδία, Ἑλβετία, Αὐστρία.

Ἑλβετοὶ Ἱεραπόστολοι εἰς Ἀφρικὴν

Ἔναντι τῶν τεραστίων ἀναγκῶν καὶ τῶν διαγραφομένων κινδύνων εἰς τὰ νεοσχηματιζόμενα Ἀφρικανικὰ Κράτη καὶ τῆς Ἀσίας (Transvaal, Madagascar, Zambeze, Indonesia, Borneo, Hong-Kong, Tanganyka), ἡ Ἑλβετικὴ Ἐκκλησία ἀποστέλλει ἐπειγόντως: 25 πάστορας, 17 διδασκάλους, 4 ἰατρούς, 23 νοσοκόμους, καὶ 21 τεχνικούς.

Ἐκκλησία Σουηδίας

Κατὰ τὴν λῆψιν τῶν θεολογικῶν συζητήσεων μεταξὺ τῆς Σκωτικῆς καὶ τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας ἀπεφασίσθη ἡ τουντεῦθεν ἐλευθέρα Μυστηριακὴ Κοινωνία. Τὸ μόνον ἐμπόδιον, προσαχθὲν ὑπὸ ὡρισμένης μερίδος, εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς τελευταίας ἀναγνώρισις τῶν γυναικῶν Παστόρων.

ΠΑΓΚ. ΣΥΜΒ. ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἡ Βάσις τοῦ Ὁρισμοῦ τοῦ Π.Σ.Ε.

Ἡ συνελθοῦσα σύνοδος τῆς ἐν Γαλλίᾳ Διαμαρτυρομένης Ἐκκλησίας, ἐνέκρινε τὴν τροποποίησιν καὶ ἀλλαγὴν τῆς βάσεως, ὡς ἐπροτάθη εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ St. Andrews πέρυσιν.

Νέα Ὑποψήφια Μέλη

Ὅσον πλησιάζει ἡ Γ'. Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Π.Σ.Ε. ἐν Νέᾳ Δελχῇ, τόσον ζωηρότερον ἐκδηλοῦται τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς συμμετοχήν. Ἤδη, μὲ τὴν Ρωσσικὴν καὶ ἡ Ρουμανικὴ Ἐκκλησία ἐπισήμως ἐζήτησεν ὅπως γίνῃ δεκτὴ ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ Π.Σ.Ε.

Ἐπὶ τῇ Ὀνομαστικῇ Ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως Παύλου Α΄.

Ἡ Α.Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Α.Μ. Βασιλέα Παῦλον
Ἀθήνας—Ἑλλάς.

Σύσσωμος Ἱερὸς Κλῆρος, εὐλαβὴς Λαὸς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπευθύνομεν θερμότατα συγχαρητήρια Ὑμετέρᾳ θεοφρουρήτῳ λαοφιλεῖ Μεγαλειότητι ἐπὶ ὀνοματικῇ Αὐτῆς ἑορτῇ, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Θεὸς ἐπὶ ἔτη μήκιστα στηρίζῃ Αὐτὴν μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐν ἄκρᾳ ὑγείᾳ καὶ πάσῃ εὐλογίᾳ πρὸς χαράν, εὐημερίαν, δόξαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ»

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι ἀπαντητικὸν τηλεγράφημα:

«Α.Σ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἰάκωβον
Ἑλληνικὴ Ὀρθόδ. Ἀρχιεπισκοπὴ
Νέα Ὑόρκη.

Λίαν συγκεκινημένος ἐκ τηλεγραφήματος Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐπὶ τῇ ὀνοματικῇ μου ἑορτῇ, εὐχαριστῶ θερμῶς Ὑμᾶς καὶ δι' Ὑμῶν Κλῆρον καὶ Λαὸν Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ»

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς Μεξικὸν

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. κ. κ. Ἰάκωβος ἐπραγματοποίησε τὴν πρώτην αὐτοῦ ποιμαντορικὴν περιοδείαν εἰς Μεξικόν, ἐπισκεφθεὶς ἀπὸ τῆς 29ης Μαΐου μέχρι τῆς 3ης Ἰουνίου τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ καὶ τὰς Ἑλληνικὰς Παροικίας καὶ ὁμάδας εἰς τὰς πόλεις: Guernaraca, Guadalahara καὶ Kulyakan.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον συνώδευεν ὡς ἱσπανομαθὴς ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Νέας Ὑόρκης Αἰδ. Κ. Καζάνας. Λεπτομερὴς περιγραφὴ τῆς ποιμαντορικῆς ταύτης περιοδείας θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς.

Πανεπιστημιακὸς Τίτλος εἰς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα

Τὸ Πανεπιστήμιον Frankiln and Marshall College, Lancaster, Pa., ἐν εἰδικῇ τελετῇ, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τῇ 5ῃ Ἰουνίου, ἀπένειμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον τὸν τίτλον τοῦ "Doctor of Humane Letters." Τὴν Α. Σεβασμιότητα προσεφώνησεν ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Dr. Bolman.

Διὰ πρώτην φορὰν τιμητικὸς τίτλος τοῦ Πανεπιστημίου τούτου ἀπονέμεται εἰς Κληρικὸν ἐν γένει.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

▸ Ἀπὸ τῆς 29ης Μαΐου μέχρι τῆς 3ης Ἰουνίου ἐπεχείρησε τὴν πρώτην ἀνὰ τὸ Μεξικὸν ποιμαντορικὴν αὐτοῦ περιοδείαν.

▸ Τῇ 4ῃ Ἰουνίου, Κυριακῇ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἐν Fairview, N. J. Τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώρησε διὰ Lancaster, Pa., ὅπου ἀπενεμήθη τῇ Α.Σ. τιμητικὸν δίπλωμα ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως (ὡς ἀνωτέρω).

▸ Τῇ 10ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Mt. Vernon, N. Y., καθ' ἣν ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν παιλαιῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, Mass., κ. Σπυρίδωνα Μακρῆν. Τὸ ἀπόγευμα, μεταβὰς εἰς Schenectady, N. Y., προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῇ δὲ ἐπαύριον Κυριακῇ προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Κοινοτικοῦ Κέντρου.

▸ Τῇ 18ῃ ἰ. μ., Κυριακῇ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Παρεκκλησίῳ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, καθ' ἣν ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱερολ. Διάκονον κ. Σπυρίδωνα Μακρῆν. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαὴλ ἔψαλε Τρισάγιον.

▸ Τῇ 24ῃ ἰ. μ. μεταβὰς εἰς Βοστώνην προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Παρεκκλησίῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, Mass., τῇ δὲ ἐπαύριον Κυριακῇ προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας, καθ' ἣν ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱερολ. Διάκονον κ. Φιλόθεον Καραμῆτσον.

▸ Τῇ 29ῃ ἰ. μ., μεταβὰς εἰς Σικάγον, προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐν τῷ πανηγυρίζοντι ὁμωνύμῳ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Broadview, Chicago, Illinois.

▸ Τῇ 30ῇ ἰ. μ. προήδρευσε τῆς συνεδρίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος μετὰ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Φιλοπτώχων Τμημάτων τῆς Β΄. Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας (Σικάγου).

Μικτὸν Συμβούλιον

Διὰ πρώτην φορὰν τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν (Μικτὸν) Συμβούλιον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς συνῆλθεν ἔξω τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν Σικάγῳ, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος. Αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς.

Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλαίας

▸ Ἡ νεοσύστατος 9η Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια, ἡ περιλαμβάνουσα ὁλόκληρον τὸν Καναδᾶν, εἶχε τὸ πρῶτον Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον αὐτῆς ἐν Ὀττάβᾳ, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου, ἀπὸ 31 Μαΐου μέχρι 2 Ἰουνίου.

▸ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλαίας, ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, παρέστη εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Παμμακεδονικῆς Ὁμοσπονδίας, συνελθὸν τῇ 5ῃ Ἰουνίου ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Monte Carlo ἐν Monroe, N. Y.

Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης

Τυχὼν τῆς νενομισμένης κανονικῆς ἀδείας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης ἀνεχώρησε τῇ 1ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου Βασίλισσα Φρειδερίκη δι' Ἑλλάδα καὶ Φανάριον, ἵνα ὑποβάλῃ τὰ σέβη αὐτοῦ τῇ Α.Θ.Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Αἰδ. κ. Νικόλαον Ἀθανασόπουλον, Yonkers, N. Y.: Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν τευχῶν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», τὰ ὁποῖα ἡ Κοινότης ὑμῶν, ὁμοφώνῳ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ηὔξησεν ἀπὸ 125 εἰς 250 καὶ θὰ καταβάλῃ ἐκ τοῦ ταμείου αὐτῆς τὴν ἀξίαν τῶν 250 συνδρομῶν. Τὸ ἀξιόλογον παράδειγμά σας πρέπει νὰ εὕρῃ μιμητὰς μεταξὺ τῶν ἀγαπητῶν Κοινοτήτων ἡμῶν.

—Αἰδ. κ. Εὐαγόραν Κωνσταντινίδην: Ἀποστέλλομεν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα 100 τεύχη μηνιαίως, διὰ νὰ τὰ διαθέτετε μεταξὺ τῶν εὐλαβῶν ἐνοριτῶν τῆς Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου, Σικάγου. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

—Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως τοὺς Ἱερατικῶς Προϊσταμένους καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι διαθέτουν τεύχη τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», ὡς δεικνύει ὁ κατωτέρω δημοσιευόμενος πίναξ.

Communities	*Copies*
Prophet Elias, Yonkers, N. Y.	250
St. Sophia, Washington, D. C.	100
Annunciation, Atlanta, Ga.	100
St. Demetrios, Chicago, Ill.	100
St. Nicholas, Newark, N. J.	100
Annunciation, Cleveland, Ohio	100
Holy Trinity, Salt Lake City, Utah	100
St. Nicholas, Pittsburgh, Pa.	100
Assumption, University City, Mo.	75
St. Andrew, Chicago, Ill.	50
Annunciation, Akron, Ohio	50
Holy Trinity, Canton, Ohio	50

(Continued)

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

FORERUNNERS OF JESUS. By Leroy Waterman. New York: Philosophical Library, 1959. Pp. xii, 156.

Here is a book that will excite doctrinal opposition, but one which aims to establish for Jesus a higher moral teaching than has been practiced by either Judaism or Christianity. Leroy Waterman, Professor Emeritus of Near Eastern Studies at the University of Michigan, sees two principal forerunners of Jesus, and these are the Great Unknown Prophet of the Jewish Exile of Isaiah 40-55 and John the Baptist, who is studied in terms of the Dead Sea Scrolls and is hypothesized to have been a member of the religious sect of Qumran, though an extraordinary member.

Professor Waterman sees both these men and an understanding of their teaching of Jesus. For Waterman these two set forth "the pattern and framework of a universal religion and some of the means whereby it can be achieved. John the Baptist by his courage and heroic devotion to moral principles provided the essential clue which could make available to Jesus the highest religious teaching in Israel's past. In the foregoing presentation they not only went before him but they clarify the where, when, how and why of his public career and explain the kind of message he brought. That discussion has endeavored to show that Jesus was the first person after Isaiah II fully to accept that prophet's concept of God and man and his ideas on how God and man are to be brought together, namely, by the servant function. It was also shown that Jesus by his life and death set a supreme example by that servant concept" (p. 134).

By the "servant concept" Waterman means the ability to stand for the highest truth, no matter what it costs, even life itself, because here is involved a higher truth, which is for the welfare of all men. Such was the sacrifice of Jesus.

Though Waterman does not broach the question of the divinity of Christ, it is obvious that his study, *Forerunners of Jesus,* centers on the man Jesus and his most important predecessors, and how he discovered and fulfilled a moral teaching that was higher than any moral teaching that has ever been devised. This book provides a provocative view of Jesus the man but doctrinally will be unacceptable for most Christians because it does not go beyond the human aspect of Jesus.

THE ODYSSEY: AN ABRIDGED TRANSLATION. By George P. Kerr. London and New York: Frederick Warne & Co., Ltd., 1958. Revised Edition. Pp. 247. $2.50.

This is a thoroughly enjoyable prose translation of one of the world's greatest and most enjoyable stories, the *Odyssey* of Homer. George P. Kerr, Classical Scholar of Sidney Sussex College, Cambridge, England, has prepared an abridged translation of the *Odyssey* which will have unusual appeal to readers of all age groups, though it must be acknowledged that this particular version will undoubtedly gain great popularity among young people for whom it is strongly recommended. The translator has reduced the original text of twenty-four books to about two-thirds of its original length and has attempted to present the great epic poem as the world's first and greatest adventure novel.

Passages that would need study and detailed comment have been eliminated and so have most of the secondary characters, whom the translator feels would bog down the general reader.

The order of the story has also been recast to make it more easily understandable to the uninitiated in Homeric structure. Consequently, the greater part of Books VI to XII have been placed in their chronological order. The complete order of this translation is as follows: IX, X, XI, XII, V, VI, VII, VIII, I, II, IV, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XXI, XXII, XXIII, XXIV. The purpose of this order is purportedly to give uninterrupted the story from the fall of Troy to the return of Odysseus to Ithaca. The result is to centralize the figure of Odysseus. However, the development of Telemachus (*Telemacheia*) somehow seems to lose most of its effect in the recasting.

Nevertheless, the translation, embellished with the magnificent illustrations by John Verney, manages to capture the Homeric spirit of adventure, excitement, and accomplishment. The parent will wish to share this book with his children and *vice versa.*

KARAITES IN BYZANTIUM: THE FORMATIVE YEARS, 970-1100. By Zvi Ankori, Columbia University Press. N. Y., and The Weizmann Science Press of Israel, Jerusalem, 1959. Pp. xiv and 546. $10.00.

This is a very careful and important piece of scholarship. The author has shown great industry in collecting the scattered bits of information concerning the history in the Byzantine Empire of the Jewish sect of the Karaites. He has also shown great ingenuity in piecing together the bits he collected. His work affords us, for the first time, the main outlines of a reliable history of the Byzantine Karaite community, down to the beginning of the twelfth century. Such a history in outline is all the present sources will afford — some, indeed, would say it was more than the present source will afford, and there is no denying that a number of the constructions which the present work sets before us are more or less speculative. But the speculation is carried on with admirable caution and clarity. The author has perfectly clear in his own mind, and makes perfectly clear to the reader, just where his evidence stops and his hypotheses begin.

It would be a pleasure to conclude the review with the above praise. Unfortunately, the potential purchaser must be warned, in all fairness, that the book is so badly written that not many will find it pleasant reading. It takes for granted information the layman will not possess and explains at length details familiar to the expert and of interest only to him. It buries interesting original material in the footnotes (and often in Hebrew) and it fills the text with generalizations in pseudo-sociological jargon and arguments in the worst literary style of the *phudnik.* This is the greater pity because, as remarked above, the essential content of the work is potentially interesting and actually important.

PROF. MORTON SMITH
Department of History
Columbia University, N. Y.

RELIGIOUS NEWS

Dr. Malik Warns Against Dwelling on Doom, Disaster

Nothing is easier for Americans to do today than to "dwell pathetically on the elements of doom and disaster," Dr. Charles A. Malik, former president of the United Nations General Assembly and noted Christian leader, told the American University graduating class at Washington, D. C.

"The grounds for discouragement about the West are so numerous that it takes at times a violent wrench of the spirit to wake up to the real elements of hope and renewal," Dr. Malik declared.

"Who has not perceived in his own life and in the life of our society an increasing emphasis upon materialism, secularism, and relativism, and emphasis that serves as the ideal spiritual preparation for surrender to communism?

"Who is not entertaining some doubt, at least, as to whether Western civilization can much longer endure—with communism attacking it from every point from without, while fear, uncertainty, softness undermine it from within, and with the neutralist world indifferent to its fate?"

Dr. Malik warned that the company of "the Spenglers and the Toynbees" is increasing—the ranks of those historians who believe that the rise and decay of civilizations are inevitable and that the countries of Western Europe and America are now decaying.

"They hold that this law operates completely independent of the human will," declared the scholar from Lebanon, "and that the end is not far off when, fatigued and unable to revive itself, Western civilization must lay down its burden and let youthful shoulders carry the torch."

These historians forget two things, Dr. Malik told nearly 2,000 graduates of American University (Methodist) where he is now a professor in the School of International Service.

"They forget the freedom of man and the mystery of God," he said.

The West's culture is deeply rooted in centuries of human development, Dr. Malik pointed out, and its technical and industrial resources are great.

"But the total forces of the West have not been fully committed," he warned. "One must never underestimate the power of freedom."

Dr. Malik listed among encouraging signs the movement toward church unity.

"What is most encouraging in all these gropings is that the principle sought is not a watering down of faith and doctrine, but a decided return to a new orthodoxy.

"Let Christians really constitute one Body, or let them, in perfect charity, come appreciably closer together, and you do not need to worry at all about the fate of civilization.

"Certainly Jesus Christ, the Cross, the Church belong in the very essence of Western civilization. Whatever may be doomed, these are not doomed. The renewal of Western civilization is guaranteed so long as Jesus Christ remains at its heart," said Dr. Malik.

"Let it forsake Him and forthwith it dooms itself."

NOTE: *Dr. Malik, who is Lebanese, is a member of the Syrian Antiochian Eastern Orthodox Church.*

North American Ecumenical Youth Assembly

One of the most inclusive gatherings of Christian young people ever planned for North America will take place at Ann Arbor, Michigan, August 16 to 23.

More than 2,000 young people will participate in the North American Ecumenical Youth Assembly on the campus of the University of Michigan. The assembly is a gathering of young Christian leaders from approximately forty different communions—predominantly Protestant and Orthodox—in Canada and the United States. It is one of a series of regional ecumenical conferences being held around the world. The European Ecumenical Youth Assembly in Lausanne, Switzerland, last August was the first.

They will come together to discuss what it means to be "Entrusted with the Message of Reconciliation" in "this place and at this moment in history." The assembly is being held for the purpose of study and encounter. No legislative sessions of any kind are being planned.

Sponsors of the event are the youth departments of the World Council of Churches and of the World Council of Christian Education, the Committee on Young People's Work of the Canadian Council of Churches, and the United Christian Youth Movement of the National Council of Churches of Christ in the U.S.A.

In co-ordination with the Archdiocese and the National Council of G.O.Y.A., the following members will make up the representation of our Archdiocese:

Father Andreas A. Missiras, Ann Arbor, Michigan; Manuel P. Scarmoutsos, Memphis, Tenn.; Andrew T. Kopan, Chicago, Illinois; Chris Kalogeras, Chicago, Illinois; Michael Captain, Columbus, Ohio; and James S. Counelis, Chicago, Illinois.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΗΝ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑΝ ΣΑΣ
ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

Η ΕΛΛΑΣ ΣΑΣ ΚΑΛΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

Γνωρίζετε ὅτι τὰ χρόνια περνοῦν. Οἱ γεροντότεροι τῶν οἰκογενειῶν σας δὲν γίνονται νεώτεροι. Σᾶς ποθοῦν, εὑρισκομένους εἰς τὴν Ἀμερικήν, καὶ θέλουν νὰ σᾶς ξαναϊδοῦν.

Μὴ περιμένετε νὰ πλουτίσετε. Οἱ ἰδικοί σας ἀδημονοῦν νὰ σᾶς ἴδουν. Μὴ ἀναβάλετε τὴν ἐπίσκεψίν σας μέχρις ὅτου μερικοὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς ἢ πατριώτας σας φύγουν γιὰ πάντα.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ 1961

Σᾶς ἀναμένει μεγάλη ὑποδοχή. Θὰ σᾶς ὑποδεχθοῦν ὅλοι μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας — ὁ ἱερεύς, ὁ δήμαρχος, ὁ νέος διδάσκαλος. Καὶ τὰ μάτια σας θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ δάκρυα χαρᾶς! . . .

Θὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὴν καρδιὰν ἀνανεωμένην ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πνεῦμα.

GREECE

σημαίνει χρῶμα, φῶς, φιλοξενία, καί ζῆλος.

Ὁ πράκτωρ σας θά σᾶς ἐφοδιάσῃ μέ ἐπίκαιρα τουριστικά φυλλάδια . . . ἤ γράψετε εἰς τήν National Tourist Organization of Greece, 120 East 56 Street, New York 22, N. Y.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

★

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ΣΥΜΒΟΛΑ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ -- ΙΕΡΑ ΣΚΕΥΗ -- ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

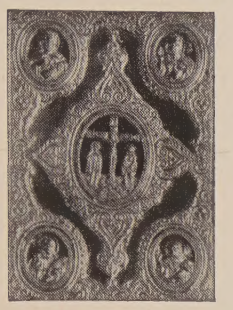

Ἰ. Εὐαγγέλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἰ. Δισκοπότηρον

Φέρεται εἰς γνῶσιν:

α) Τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πίστεως,
β) Τῶν Δ. Σ. καὶ Μελῶν τῶν Κοινοτήτων μας, καὶ
γ) Ἁπάντων τῶν εὐσεβῶν Ὁμογενῶν

ὅ τ ι

Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλληνικὸν Κατάστημα ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ, ὑπὸ τὴν δ)σιν τοῦ κ. Χριστοφ. Πετροπουλέα καὶ τὸ διεθνοῦς φήμης Ἐργοστάσιον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν ΒΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ ἐν Ἀθήναις, ὠθούμενα ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς, **σ υ ν ε β λ ή θ η σ α ν** διὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ παρουσιάσουν ἐνταῦθα μίαν πλήρη, διαρκῆ καὶ ἀρίστης προβολῆς Ἔκθεσιν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ, περιλαμβάνουσαν: Ἀρτοφόρια, Δισκοπότηρα, Σταυροὺς Ἁγιασμοῦ καὶ Εὐλογίας, Εὐαγγέλια, Ἀποστόλους, κ.λ.π. μὲ ἐπίχρυσα χαρακτὰ καλύμματα, Ἑξαπτέρυγα, Μυροδοχεῖα, Θυμιατήρια, Κανδύλας, Πολυελαίους, Μανουάλια, κ.λ.π., κ.λ.π. Οὕτω παρέχεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ πρώτην φορὰν ἡ εὐχέρεια τῆς ἐπιτοπίου ἐπιλογῆς καὶ ἀγορᾶς τῶν θαυμαστῆς τέχνης καὶ ἐμφανίσεως Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν, παραγωγῆς Β. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ, εἰς τιμὰς σχεδὸν ἐργοστασίου καὶ χωρὶς τὴν ταλαιπωρίαν τῆς ἀμφιβόλου ἐκλογῆς των ἀπὸ καταλόγους ἐξ Ἑλλάδος.

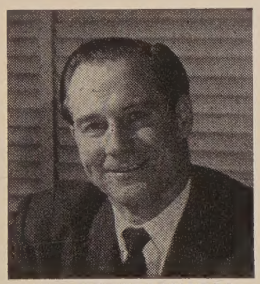

ΧΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΕΑΣ

ΓΡΑΨΑΤΕ ἢ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ:

PALLADION SHOPPING CENTER

598 Ninth Avenue New York, N. Y.

Τηλέφωνον: CI 5-6869

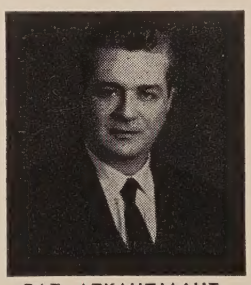

ΒΑΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ -- ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ -- ΑΡΙΣΤΗ ΤΕΧΝΗ

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ BROOKLINE ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΒΕΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Brookline, Massachusetts, ἠγόρασε νέαν ἔκτασιν γῆς καὶ ἀνήγειρε τρία νέα μεγαλοπρεπῆ κτίρια. Ἐκ τοῦ συναφθέντος χρέους της ὑπολείπονται 435,000 δολλάρια. Πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ νέου προγράμματος τῆς Σχολῆς διοργανοῦνται τιμητικὰ δεῖπνα εἰς διαφόρους μεγάλας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Βοστώνη μὲ ὁλόκληρον τὴν Νέαν Ἀγγλίαν ἔδωσαν τὸ ἐνθουσιῶδες σύνθημα. Τὸ Σικάγον καὶ ἡ Β΄. Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια ὑπερέβησαν ἑαυτάς.

Τὸ παράδειγμά των ἂς ἀκολουθήσουν καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι Περιφέρειαι καὶ πόλεις, ὅπου θὰ δοθοῦν τιμητικὰ δεῖπνα ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς.

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΑΙΔΩΝ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

— Ὅπως πέρυσι ἡ Ἰ. Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα δύο ὁμάδας μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων, οὕτω καὶ ἐφέτος θὰ ἀποστείλῃ ἄλλας δύο ὁμάδας διὰ νὰ παραθερίσουν εἰς τὰς ἀρίστας παιδικὰς θερινὰς κατασκηνώσεις δύο Τραπεζῶν.

— Ἐνισχύσατε τὸν θεσμὸν Παραθερισμοῦ Ἑλληνοαμερικανοπαίδων εἰς Ἑλλάδα, μερίμνῃ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς (Τμῆμα Παιδείας).

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μὲ τὸ μόνο ὑπὸ Ἑλληνικὴν Σημαίαν Ὑπερωκεάνειο στὴν τακτικὴ Γραμμὴ Νέας Ὑόρκης - Πειραιῶς

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ
Νέας Ὑόρκης

Ἰουλίου 28
Αὐγούστου 24
Σεπτεμβρίου 20
Ὀκτωβρίου 8
καὶ κανονικῶς μετέπειτα

Ἀναχωρήσεις ἐκ
Βοστώνης

Ἰουλίου 29
Αὐγούστου 25
Σεπτεμβρίου 21
καὶ κανονικῶς μετέπειτα

AIR CONDITIONED

θὰ σᾶς μείνῃ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ...

1. Εὐγενικὸ καὶ πρόθυμο Ἑλληνικὸ προσωπικὸ θὰ σᾶς καλωσορίσῃ μόλις ἐπιβιβασθῆτε καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλες τὶς ἐπιθυμίες σας καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξειδιοῦ.

2. Στὴν πρώτη θέση θὰ ἀπολαύσετε τὶς μεγαλύτερες suites, ὅλων τῶν ὑπερωκεανείων τῆς γραμμῆς Νέας Ὑόρκης–Μεσογείου.

3. Στὶς ἁπλόχωρες, air conditioned καὶ μὲ private shower καὶ toilette καμπίνες τῆς Τουριστικῆς θέσεως, ποὺ τὴν ἡμέρα μετατρέπονται σὲ κομψὰ σαλονάκια, θὰ νοιώσετε ἄνεση.

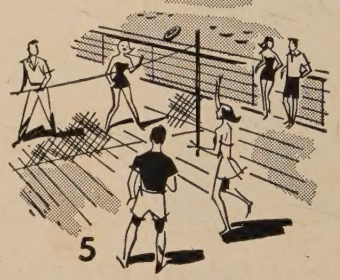

4. Θὰ γευθῆτε τὰ ἐκλεκτότερα Ἑλληνικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ φαγητά, παρασκευασμένα ἀπὸ διαπρεπεῖς μαγείρους καὶ ἀρχιμαγείρους μὲ τὰ πιὸ ἀγνὰ ὑλικά. Στὴν Τουριστικὴ μὲ τὰ φαγητὰ σερβίρονται ΔΩΡΕΑΝ τὰ καλύτερα Ἑλληνικὰ κρασιά.

5. Στὰ εὐρύχωρα καταστρώματα καὶ στὸ Swimming Pool θὰ χαρῆτε τὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο ποὺ θὰ σᾶς ἀναζωογονήσουν. Σπόρ, τέννις, γυμναστήριο.

6. Χοροὶ . . . διασκεδάσεις . . . κινηματόγραφος . . . κέφι . . . γεμίζουν ὅλες τὶς μέρες τοῦ ταξειδιοῦ.

7. Καὶ τέλος φθάνετε στὴν Ἑλλάδα ξεκούραστοι καὶ φρέσκοι . . . ἕτοιμοι νὰ χαρῆτε τὶς ὁμορφιές της.

10% ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ THRIFT-SEASON
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΔΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ

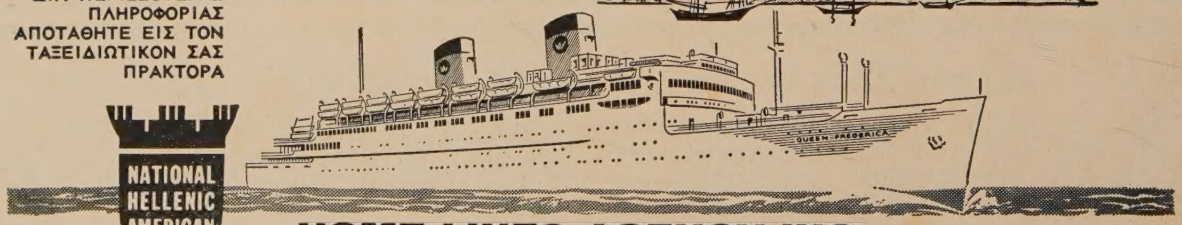

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ

42 Broadway, New York 4, N. Y. • Digby 4-6363

REV CONST BAPTIS
313 BAY ST-POBOX 416
TARPON SPRINGS FLA

Printed by
"COSMOS" PRINTING CO., Inc.
203-205 West 25th Street
New York 1, N. Y.